

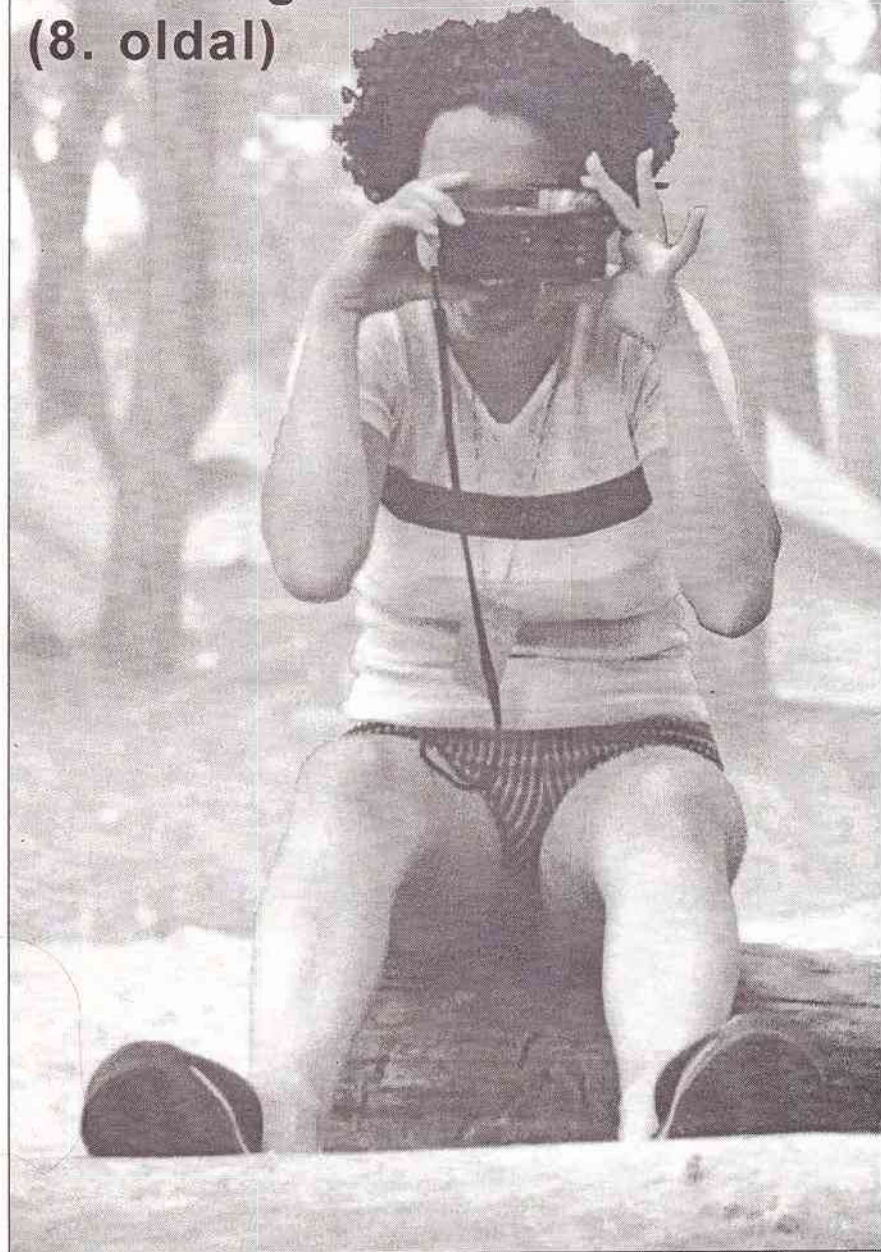

**Főiskolai
Magazin**

X. évfolyam
1. szám
szeptember

„... Regős Bendegúz
Szabadidőközpont,
1998. augusztus 27–30...”
(8. oldal)

„... A diákigazolványok
sorsa jelenleg elég két-
séges...” (5. oldal)

„... senki nem gondolt
ránk akkor úgy, mint egy
zenekarra, amely jól elfér-
ne a Jethro Tull előtt...”
(10. oldal)

„... A KISZ-Bizottság
először tette kötelezővé a
tábori részvételt...”
(11. oldal)

„... akárhová léptem
TOI-TOI vécébe ütköz-
tem...” (17. oldal)

„... kedves kis bolygónkat
egyszerűen ledózerolják a
vagonok...” (25. oldal)

MEGJELENT A TÚ!!!

Testvérlapjaink

Belvedere Meridionale

a JGyTF hallgatóinak lapja

1988-ban alapította nyolc történészhallgató. 1000 példányban megjelenő történettudományi folyóirat. Ingyenesen hozzáférhető.

Nem csupán a történészek számára érdekes olvasmány: közöl tanulmányokat, interjúkat, ismertetéseket és kritikákat más társadalomtudományok köréből is.

A Történettudományi tanszéken megrendezett konferenciák előadásai önálló kiadványokban jelennek meg (Belvedere Kis-könyvtár sorozat).

A lap főszerkesztője Döbör András.

A szerkesztőség címe: 6725, Szeged, Hattyas sor 10. Tel.: (62) 456-090

Hökkenő

Kiadja a Főiskolások a Szegedi
Universitasban Alapítvány

A lap 1996-ban indult útjára. Havonta, évi tíz alkalommal jelenik meg. Az újság fő célja, a JGyTF hallgatóinak információval és egyéb szórakoztató írásokkal való ellátása. Az ingyenes kiadvány megtalálható a főiskola minden tanszékén, a Szegedi Felsőoktatási Szövetség épületeiben, valamint a könyvtárakban is. A lap közöl híreket, információkat, a hallgatók számára érdekes, nélkülözhetetlen tudnivalókat. Helyet biztosít a diákság irodalmi szárnypróbálgatásainak is.

A lap főszerkesztője Forró Lajos.

A szerkesztőség címe: 6725, Szeged, Boldogasszony sgt. 6. Tel.: (62) 456-070

A TÚ

A JGYTF hallgatóinak
magazinja

Kiadja a JGYTF
Hallgatói Önkormányzata

Felelős kiadó
Jancsák Csaba

Főszerkesztő
Egész Tamás

Főszerkesztő-helyettes
Árvai Mária

Szerkesztők
Márton Imre
Miskei Orsolya
Varga Tamás

Munkatársak
Antal János (fotó/
Bardócz Attila (oázis/
Kasza Magdolna (univerzoom/
Márok Attila (grafika/
Nánai Mária (miegyvás/
Szabó Gábor (lélekmorzsaák/
Szálka Sarolta (filmszínház)

Fényszedő
Verbanics Tünde

Tördelés
Egész Tamás

Korrektor
Surján Paula

Terjesztés
Hegedűs István

A szerkesztőség címe
6725 Szeged
Boldogasszony sugárút 6.
tu@jgytf.u-szeged.hu

Telefon
(62) 456-070, 321-395

Nyomás
Engi és Kis Bt.
6725 Szeged
Petőfi S. sgt. 77.

Megjelenik 1500 példányban

*Az irodalmi rovatot a Fiatal Szegedi
Írók Köre támogatja*

Alapítva 1989-ben

Eng. szám: B/ISK/198/CS/1992

Szeptember végén

Sokakban, lehet, még nem tudatosodott, de itt az ősz. Ideje hát otthongyagyni a józan életet, barátokat, a gondtalan pihenést vagy éppen az úborkát anyu kertjében, és vissza kell térni Szegedre, hogy ismét jó diák, jó nő, jó pasi, jó fej vagy jó nagy alkoholista váljék belőlünk. Kinek-kinek ízlése szerint. Remélem a nyarat mindenki gond nélkül átvészelte, kiemelten gondolok itt a nyár végére (Gólyatábor, vizsgák); és most lélekben felkészülve várja, mit hoz az ősz. Ha pedig valaki valamilyen bajt szedett össze a nyáron, biztos vagyok benne, hogy idejében megkapta a maga penicillin-adagját.

Tehát vége a nyárnak, elfelejteni azonban nem szabad. Volt például egy foci-vébé, ahol nem mindig a jobb csapat érte el a jobb eredményt, viszont ha akad kis hazánkban olyan örült, aki fanatikus szurkolója mondjuk a horvát nemzeti tizenegynek, az most igazán örülhetett, hiszen kedvencei jól szerepeltek. Volt egy (gól)zápor a népstadionban... ez lehűtötte a hazai foci-lázt. Volt egy EFOTT, és volt egy Sziget is, az utóbbi sokak szerint felejthető élményt nyújtott („Tekerd le a volumét...”). Volt, hogy égtek a gabonabúzáknak, de szerencsére Miniszter Úr mindenhol ott volt, és mindenkit megnyugtatott: a helyzet nem is olyan rossz, mert lesz például iskola-tej.

Olykor utazgattunk – ki déltengeri szigetekre, ki ukrán beutalóval –, miközben itthon évtizedes hőmérséklet-rekordok dőltek meg (ezt csak Aigner Szilárdék élvezték igazán). A Tisza megint körbenyalogatta a várost, a csótányok és patkányok az utcára menekültek az előtött csatornarendszerekből. (Ilyen kapitális svábbogarakat még a régi Ipoly-sori albérletemben sem láttam – pedig az már nagy szó!)

Szóval itt vagyunk most, szeptember végén, és nem maradt már semmi a nyárból, csak az emlékek. Viszont szomorodni nem kell, hiszen az iskola is nyújthat örömeket. Itt van például az új TÚ!! Megújulva formában, új emberekkel, új témákkal, szándékunk szerint érdekesebben, szívesebben. Komolyra véve a szót: ezúton szeretnénk köszönetet mondani azoknak a hallgatótársainknak, akik munkájukkal, írásaikkal, ötleteikkel, tanácsaikkal vagy építő kritikájukkal segítettek és segítik munkánkat. És továbbra is szeretettel várunk mindenkit, aki ír, olvas, rajzol, fotózik, gondolatai vagy problémái vannak az újsággal, a világgal és egyáltalán bármivel kapcsolatban. Például szerkesztőségi óráinkon, hétfő este hatkor, a szerkesztőségi szobában.

Egész Tamás

1998/99-es tanév I. félévének főiskolai naptára

Szeptember 12.	Az I. évfolyam beiratkozása
Szeptember 13.	Tanévnyitó
Szeptember 14.	Beiratkozás (II-IV. évfolyam) Az 1998/99-es tanév első tanítási napja
Szeptember 18.	Főigazgatói vizsganap
Szeptember 14 – dec. 18.	Szorgalmi időszak
Szeptember 19 – 20.	A Szegedi Felsőoktatási Szövetség szervezésében közös tanévnyitó ünnepség az intézmények oktatói részére egy később pontosítandó időponttal.
Szeptember 22.	Szoc. tám. leadási határideje
Szeptember 24 – 25.	A hazai tanárképzés 125. évfordulójának ünnepsége
Szeptember 28.	Átlagok kifüggesztése. (Átlagok miatti fellebbezés) szeptember 18-tól október 6-ig.
Szeptember 24 – 26	Főiskolánk és tankönyvek c. kiállítás a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó rendezésében.
Szeptember 30. Október 19 – 21.	Ősztöndíj A III. éves kétszakos és a II. éves nyelvtanár szakos hallgatók egyéni tantárgy-pedagógiai gyakorlata
Október 15.	Ősztöndíj
Október 22.	Főigazgatói szünet
Október 26 – 30.	A II. éves hallgatók (kivéve a nyelvtanár szakosokat) egyéni pedagógiai és pszichológiai gyakorlata.
November 5.	Ősztöndíj
December 3.	Ősztöndíj
December 6 – 11.	HÖK-Mikulás
December 21. – január 29.	Vizsgaidőszak
Január 19 – 20.	Záróvizsgák
Január 3.	Ősztöndíj
Február	Főigazgatói vizsganap

Új tanév – új arculat

Vége a szürke hétköznapi napoknak!
Mostantól, ha nem is rózsaszínnek (hál' istennek), de biztosan színesebbnek fogjuk látni főiskolánk kis világát.

Feltűnő „délj vu” érzés kerített hatalmába azon az augusztus végi napon, amikor „kedves” főiskolánk épületét állványok és a jellegzetes zöld háló társaságában láttam viszont. Ez a látvány nagyon ismerős volt nekem. Pont négy évvel ezelőtt a középiskolai életem utolsó évét kezdtem el, amikor ott is hasonló restaurálásba kezdtek. Persze ott nem a nyári szünetre, hanem a tanév kelles közepére időzítették az egészet. Ennek köszönhetően végig követhettük a felújítás eseményeit. Nagy izgalommal vártunk a végeredményre, ami igencsak felülmúlta várakozásunkat, de sajnos negatív irányban. A zöld háló eltávolítása után ugyanis rettenetes látvány került a szemünk elé: a több mint száz éves épület falait „bugyirózsaszínre” festették át. Az ötlet, mint később megtudtuk a „kedvelt” igazgatóhelyettes-nőnké volt, aki kedvenc színét kevertette ki az ártatlanul megvádolt kőművesekkel. Ez a veszély szerencsére most nem áll fenn – hiszen itt nem egy rózsaszínmániás nő dönt e fontos ügyekben...

A lényeg az, hogy a mi főiskolánkat is megérintette a változás szele. A főépületünk végre búcsút mondhat egyhangú szürkeségének, amellyel inkább hasonlított egy pesti bérházhoz, mint egy főiskolai épülethez. A választás a sárga színre esett, ami mostanában gyorsabban terjed, mint a Hepatitis B. Tudnunk kell azonban, hogy a sárga szín nem volt mindig ennyire felkapott az építészet területén, régen ugyanis az elmeegógyintézetek falait festették sokszor e kényes színre...

Azért előnye is van e restaurálásnak, azon felül, hogy – hangulatosabb, szebb, tisztább stb. – a Tévé most már minket is mutathat a szegedi közvetítések során...

Rossz hírek és jó hírek

Mint Jancsák Csabától – a Hallgatói Önkormányzat elnökétől – megtudtuk: a diákigazolványokat készítő cég kissé elszámolta magát, ennek köszönhetően egyik felsőoktatási intézmény sem kapta meg a szeptemberre ígért dokumentumokat. A diákigazolványok sorsa jelenleg elég kétséges. Egyes hírek szerint a főiskolák és az egyetemek folyamatosan kapják majd meg az új okmányokat egészen januárig. Más információk szerint viszont márciusig senki sem fogja megkapni az új „diákat”.

A nagy bizonytalanság miatt a régi diákigazolványok érvényességi idejét valószínűleg kitolják 1999 szeptemberéig.

Ennek a nagy fejtelenségnek a legnagyobb vesztesei az utolsó évesek lesznek, hiszen ők már nem fogják megkapni az új diákat. Újabb ígéretek szerint ők majd visszakapják a befizetett összeget. Reméljük így lesz!

Sajnos a jó hírünk sem teljesen mentes a problémáktól. Az új kormány végre rendeletet hozott a lakhatási támogatásról, de ezt sajnos nem igényelheti mindenki. A kormányrendelet szerint ugyanis csak azok a hallgatók kérhetik ezt, akiknek a kollégiumi kérvényét elutasították. Mivel tavasszal a kollégiumi kérvények leadásakor minderről semmit sem tudtak a hallgatók, átgondolatlanak tűnik ez a kormányrendelet.

A lakhatási támogatás elnyeréséhez pályázatot kell benyújtani. Az elbírálás függ az iskola és a lakhely közötti távolságtól, a szociális háttértől és a tanulmányi átlagtól.

A pályázattal kapcsolatos kérdéseiddel a HÖK dolgozóihoz fordulhatsz.

**Összeállította:
Miskei Orsolya**

TANDÍJMENTESSÉG

Májusban még csak ígéret volt, a nyáron már reménykedtünk benne, most szeptemberben pedig már valósággá vált, sokak nagy vágya, a tandíjmentesség.

A helyzet mégsem annyira fényes, mint gondolnánk. A tandíjrendelet többször módosított jogszabályát még mindig zavarok, félreértések veszik körül. Ezt bizonyítja, hogy több felsőoktatási intézményben a tandíjat ugyan eltörölték, de más jogcímen különféle juttatások beszedését tervezik. Nagy káosz uralkodik abban a kérdésben is, hogy ki is lesz tandíjmentes az új tanévben.

A kormány hat pontban rögzítette tandíjmentességi programját, amit minden felsőoktatási intézményben ki kell alakítani a hallgatók tájékoztatása érdekében. A program körül felmerült problémák miatt azonban az Oktatási Minisztérium szűkebb körű tartja a rendelet átvizsgálását és egy újabb, átfogóbb megfogalmazását.

Ami viszont biztos, hogy tandíjmentesek lesznek az első alapképzésben, az első kiegészítő alapképzésben tanuló nappali, levelezős ill. esti tagozatos hallgatók.

Tandíjmentesség illeti meg az egy vagy több gyermekes hallgatókat is második vagy további alapképzés esetén.

Az a hallgató viszont, aki félévet ismételt, az elesik a tandíjmentességtől. Tehát minden felsőoktatási intézményben csak az az első alapképzésben résztvevő hallgató maradhat tandíjmentes, aki a hivatalosan meghatározott képzési idő alatt teljesíti tanulmányait.

A jogszabály magába foglalja azt is, hogy a hallgatók a tandíjmentességet csak egyetlen felsőoktatási intézményben vehetik igénybe. Ez azt jelenti, hogy akinek van egy szakja az egyetemen és van egy a főiskolán is, annak az egyik helyen tandíjat kell fizetnie, még akkor is, ha mindkét helyen az első diplomáért tanul.

Az új oktatási reform tartalmazza továbbá a kormány új, a felsőoktatásra vonatkozó fejlesztési stratégiáit is. Legfőbb célkitűzéseik közé tartozik a tanulás, a tudás megszerzésének biztosítása, a hallgatók normatív támogatási rendszerének átalakítása, kiszámítható és stabil háttér biztosítása minden egyetem és főiskola részére, valamint a tudományos munka nagyobb fokú támogatása, kutatóegyetemek létrehozásával.

ESÉLYegyenlőség?!

Mint megtudtuk Jancsák Csabától az Esélyt a Tanulásra Közalapítvány második alkalommal hirdeti meg pályázatát a főiskolások és az egyetemisták részére. A 10 hónapos támogatást azon diákok pályázhatják meg, akik rossz anyagi körülmények között élnek, vagyis a pályázó havi jövedelme ill. a családban egy főre eső anyagi támogatása nem haladja meg a 10960 forintot. További feltételek: a pályázó csak nappali tagozatos, első alapképzésben tanuló hallgató lehet. A III-IV. éveseknél további feltétel, hogy a mostanit megelőző két félévben a

tanulmányi átlag legalább 3,51 legyen.

A Hallgatói Önkormányzat javaslata szerint az elnyerhető támogatási összeg 5900 Ft lesz egy hónapra főiskolánkon. Ezt a döntést azért hozták meg, mert így sokkal többen részesülhetnek a támogatásban, mintha egyenlőtlenül osztanák el a pénzt. A pályázatok elbírálását a Kuratórium végzi, de a főiskola javaslatot fog tenni a hallgatók rangsoráról. A szokásoknak megfelelően a Hallgatói Önkormányzat mindenkit fel fog terjeszteni rá, aki megfelelt az előírásoknak.

A pályázatot a HÖK-ön adhatjátok le, szeptember 25-én délután két óráig.

Profilváltás a Társadalomelméleti Tanszéken

Az 1998/99-es tanévtől teljesen átalakulnak a kötelező társadalomelméleti képzés lehetőségei főiskolánkon. Az eddigi általánosan művelő tárgyak (politológia, közgazdaságtan, stb.) felvétele helyett mostantól különféle specializációkra lesz lehetőség, amelyeket a Társadalomelméleti Tanszék indít.

Szeptembertől négy ilyen speciális képzés között lehet választani:

Polgári ismeretek képzése (Dr. Gombos József)

Politológia speciális képzés (Dr. Olasz Sándor)

Társadalom-antropológia speciális képzés (Dr. Nagy Edit)

Vallástudományi képzés (Dr. Máté-Tóth András)

Egy-egy képzés 8-15 kurzusból álló (300-350 órás) oktatási program, amely teljesítését a főiskola a diplomához csatolt külön betétlappal ismer el. A speciális képzéseken felvett órák mentesítenek az általánosan művelő előadásokon való részvétel alól. Ha valaki mégsem teljesíti a képzések teljes követelményrendszerét, az se keseredjen el, hiszen az itt letett kollokviumok beszámítanak a társadalomelméleti képzés tanulmányi követelményeibe.

Akinek pedig nem keltette fel az érdeklődését az új rendszer, az a továbbiakban is felveheti általános tárgyként valamely társadalomelméleti kurzust. Ennek követelménye – az előző évekhez hasonlóan – három aláírás és három kollokviumi jegy megszerzése.

Minden I-III. éves hallgatónak kötelező választani – vagy az általánosan művelő előadások vagy a speciális képzések között. A választási lehetőségekről bővebb információt a tanszék oktatóitól kaphattok.

A most beinduló speciális képzés akkreditációs folyamat alatt áll, ami azt jelenti, hogy a társadalomelméleti tanszék szaktanszékké fog válni. Amennyiben ezek a programok szakként beindulnak, a speciális képzések keretében végzett kurzusok ezen szakok felvételekor is beszámításra kerülhetnek.

A kiválasztott kurzusokra jelentkezni szeptember 14-18. között lehet a Társadalomelméleti Tanszék könyvtárában, az adott kurzust oktató tanárnál.

Betegség esetén...

... ismét fordulhattok a Szemerédi Kft.-hez.
Címe: Korda utca 16-18. Telefonszám:
444 493. Főiskolásoknak hétfőtől péntekig,
délelőtt 8-tól 12-ig tartanak rendelést. Ettől el-
térő időpontban csak sürgősségi esetben fogad-
nak.

Főiskolai lexikon kezdőknek és haladóknak

Beiratkozás

Rituális szertartás, melyhez hozzátartozik a tömeges ölelkezés, a lökdösődés, a kétségbeesés és a káosz egyéb formái. Ha megállsz és figyelmesen hallgatsz, a következő cirkulárisan ismétlődő mondatokat hallhatod:

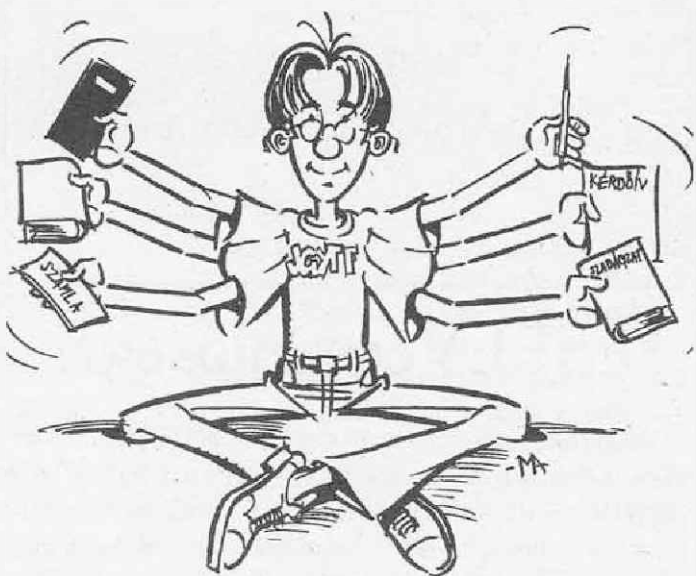
1. Hát te? Nem húztak meg?
2. Hol van már ez a ... csoportvezető? (A pontozott rész a megfelelő jelzővel kitöltendő)
3. Miféle bankszámlaszám?
4. Mi ez? Sorminta? Na ne mondd, hogy ez az órarendünk!
5. Na gyerünk a Béke Tanszékre!

Csoportvezető

Kihalófélben lévő állatfaj. Legtöbbször kijelölik, mint önkéntest, célkeresztet rajzolnak a hátára, indexeket nyomnak a kezébe, s így vetik csoportja vérengző karmai közé. Az évek során megtanul túlélni (mert hiába is reméli, hogy valaki átveszi a munkáját), nyitott szemmel aludni (néha hosszúra nyúlnak a küldöttgyűlések), írni (az indexek kitöltése elengedhetetlen). Néhány túlélési tanács csoportvezetőknél:

1. Felejtse el a következő mondatot: „Akartok segíteni?”
2. Titkosítsa a telefonszámát!
3. Hetenként változtassa az albérleteit!
4. Álcázza magát! (pl. álszakáll, álparóka, álszemüveg, állal...)
5. Tanulj meg egyszerre két kézzel írni! (Az ügyesebbek lábbal is próbálkozhatnak.)
6. Ki se mozdulj a TO-ról! (Úgyis vissza kell menned...)

Magdi

AZ IDEÁLIS CSOPORTVEZETŐ

ReAL '98

A Péteri-tótól a CD borítóig

A Reklámgrafikai Alkotótelep idén immár harmadik alkalommal fogadta a tehetséges kezű fiatalokat a Péteri-tónál.

A hazai grafikusok mellett ezúttal határon túli magyar fiatalok pezsdítették fel a hangulatot, érdekes szint hozva az alkotótelep életébe. Szekeres Ferenc telepvezető irányítása mellett folyt a munka, s születtek izgalmasabbnál izgalmasabb alkotások. A fénymásoló és a számítógépek alig pihenhettek – lelkes kezek dolgoztak rajtuk éjjel-nappal. Természetesen a gépek mellett a hagyományos tus-, festék- és színes papír kísérletezések is helyet kaptak. A próbálgatások közepette számtalan új technikát és másfajta gondolkodásmódot ismerhettek meg a fiatalok egymástól is.

A készülő műveket a folyamatosan érkező grafikus vendégek is megtekintették, alkotóikat tanácsokkal, javaslatokkal serkentették további munkára. Az alkotótelep első vendége, Kass János lelkesen fogadta az „utánpótlást”, kedves szavaival adott önbizalmat az erre rászoruló ifjú grafikusoknak. Pölös Endre bölcs kritikái és tanulságos történetei nemcsak az alkotómunkára voltak jó hatással, hanem a telep hangulatára is. Szykszian Wanda a korrigáláson túl saját művei bemutatásával is segítette az új ötletek születését.

A Reklámgrafikai Alkotótelep munkáiból előreláthatóan tavasszal rendeznek kiállítást, ahol a közönség is izelítőt kaphat a remek társaság életéből, gondolataiból.

K. M.

VARsányi ANDrás:

AGYALÁGYULA

HAPPY GARDEN Kerti szerszámok

A Hallgatói Önkormányzat a hazai tanárképzés 125 és a szegedi tanárképzés 70 évfordulója tiszteletére

Tanulj Tinó!

címmel pályázatot hirdet.

A pályázaton az alábbi kérdőív kitöltésével lehet részt venni:

1. Hányadik évfordulóját ünnepeljük idén a magyar pedagógusképzés elindulásának?
(A helyes válasz melletti négyzetbe tegyél egy X-et!)

25 150 125

2. Mikor költözött tanárképző Szegedre?

1968 1958 1948 1938 1928

3. Öt török, öt görög, öt ördögöt dögönyöz a gödörben – hány ember?

10 20 23,5

4. Ki nyerte meg 1998 tavaszán a Juhász Gyula Napok versengését, tehát ki a Csillagszemű Juhász?

Juhász Gyula Napok Putnik Lázár Putik Lázár Putnok Lázár

A megfejtéseket 1998. október 14-ig lehet leadni a HOK irodán.

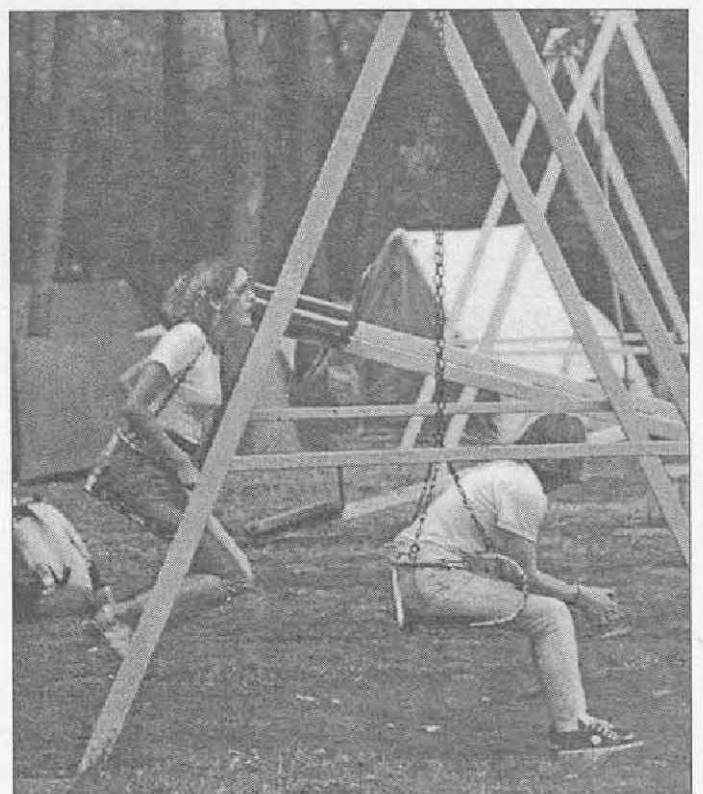
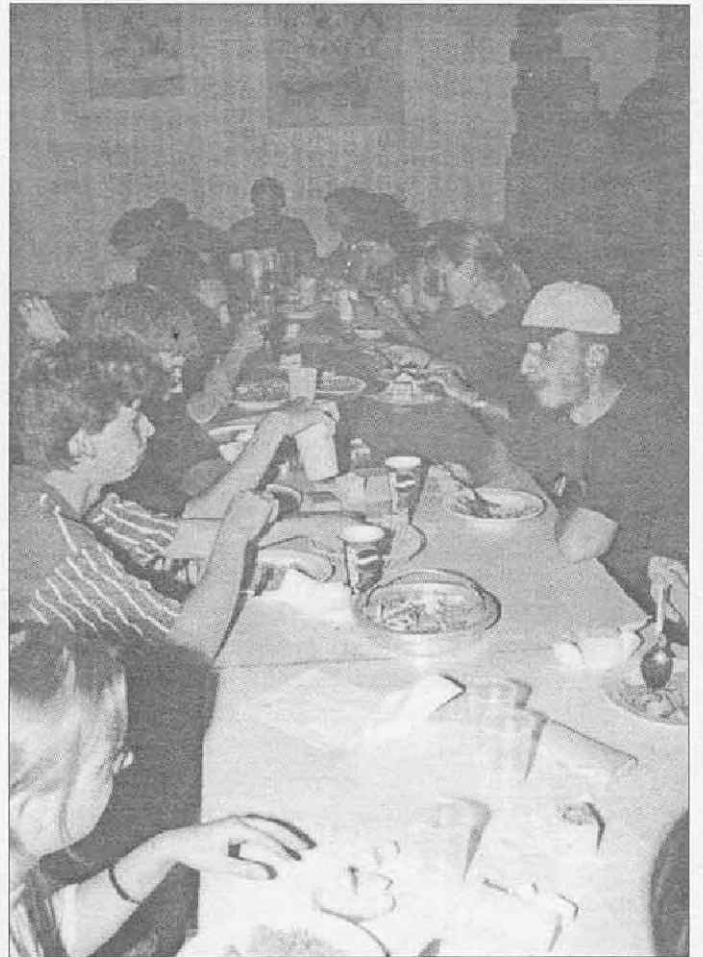
A nyertes pályázók között 1 darab két személyes, a földszint 4. páholyba szóló Universitas Színházbérletet, + 5 x 1 Coca-Cola Light dobozos üdítőt, + összesen tíz darab JGYTF-es tollat sorsolunk ki.

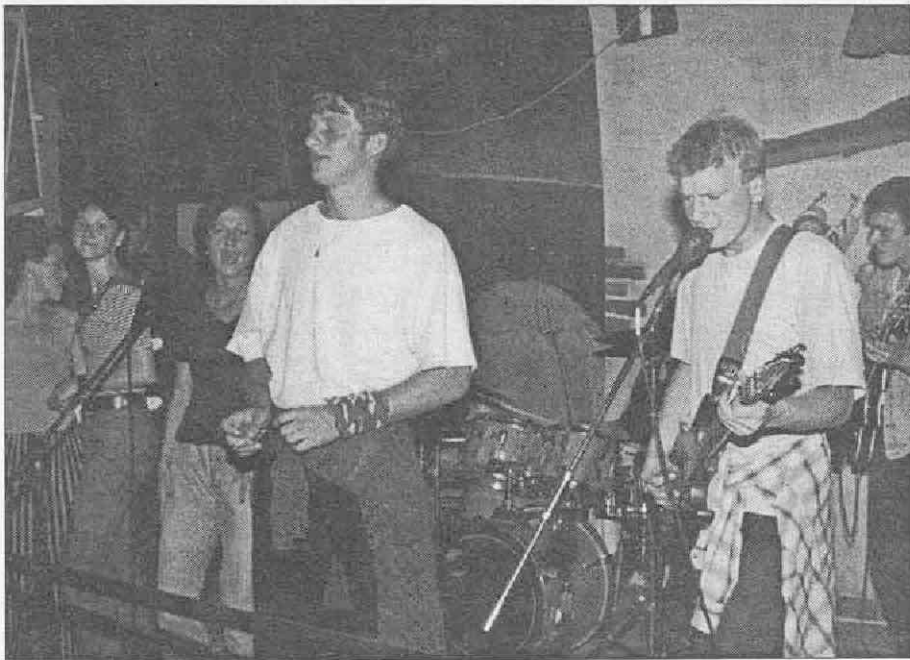
Egy Gólyatábor képei

1998. augusztus 27–30.

Regős Bendegúz Szabadidőközpont

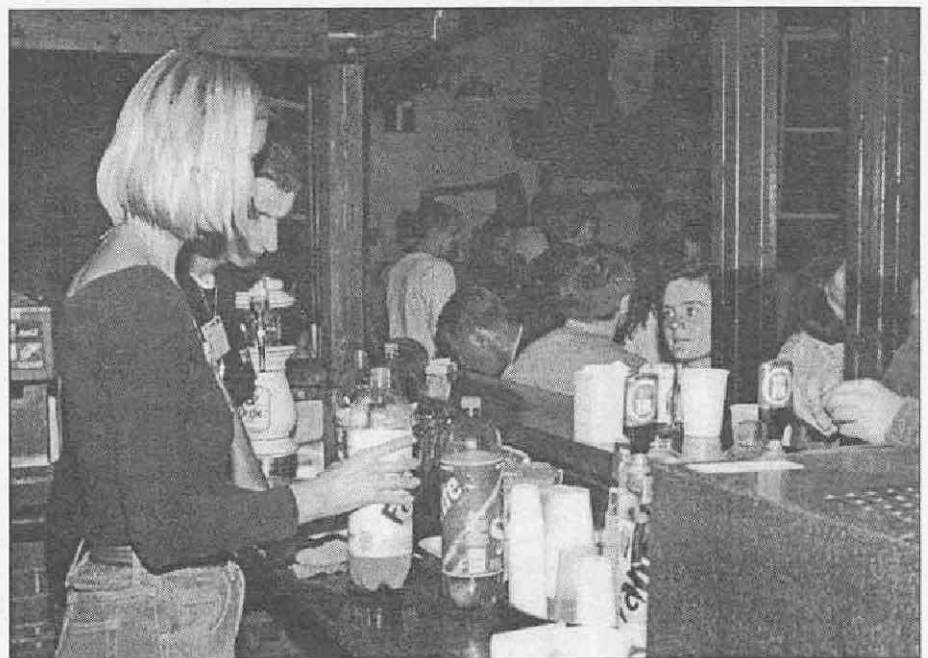

Haverok...

Buli...

Fanta...

„A közönség az, ami minket élte.”

M. É. Z.

Szeptember 16., este 21 óra. A JATE Klub előtt tömeg, a folyosókon mozdulni sem lehet. Aztán ír, skót, kelta dallamok hangzanak fel a teremben, de folyosón továbbra is kígyózó sor áll. S csak jönnek, jönnek, jönnek az emberek. Zenét hallgatni. A Meg nem Értett Zenekar értői.

A M. É. Z. koncertjén nem telház volt, hanem túltelt-ház. Talán még ők sem számítottak ekkora érdeklődésre. Péter János a koncert előtt azt mondta, hogy Szeged egy csodálatos város. Szeged pedig a koncert után azt, hogy a M. É. Z. egy csodálatos zenekar. De nem csak itt van az együttesnek ilyen nagy sikere.

Volt egyszer egy Diáksziget, ahol fellépett a Jethro Tull. Az előzenekara pedig egy bizonyos, akkor még nem túl ismert zenekar volt: a M. É. Z.

Ez '93-ban történt. Az akkori basszusgitárosunk, aki akkoriban a koncertjeinket szervezte, írt egy levelet nekik, hogy szeretnénk előttük játszani. Ők visszaírtak, hogy jó. Ennyi volt.

Tulajdonképpen az akkori magyar szervezőket kikerülve történt mindez, hiszen senki nem gondolt ránk akkor úgy, mint egy hasonzóru zenekarra, aki jól elférne a Jethro Tull előtt.

Ez végül is mostanáig is így van. Például most sem kérdezték meg, hogy szeretnénk-e a Dubliners előtt fellépni. De nem problémázunk ezen. Sok a bulink, szeretnénk, ha még több lenne és még jobbak. Hát ez így működik.

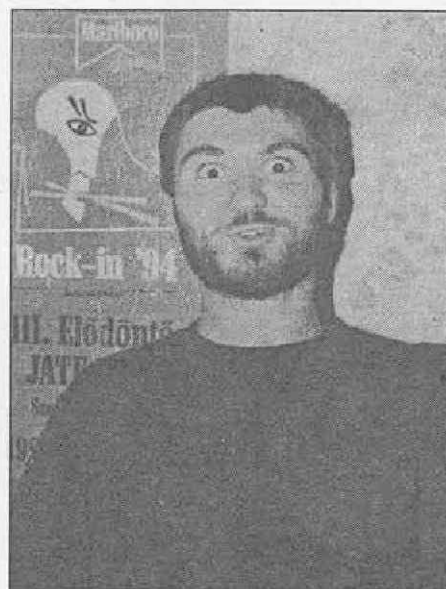
Ennek ellenére az idejéig Pepsi Szigeten nem egy koncertet adtatok.

A közönség az, ami minket igazán élte. Ez most mindkét értelemben érvényes: anyagilag és erkölcsileg is. Másnak igazából ezt nem köszönhetjük. Tehát kapcsolatok, menedzsment vagy pénz, ami mostanában működteti a zenekarokat, elég kevés szerepet játszik a mi pályafutásunkban. A közönség tart fenn minket, és készlet arra, hogy dolgozzunk.

A Szigeten Hobóval közösen adtatok egy műsort. Ez mikor jelenik meg albumon?

Ha minden igaz, akkor szeptember 16-án vagy 17-én kerül a lemezboltokba. Még nem fogtam a kezembem, de előreláthatólag a BNV-n már tudjuk dedikálni. A lemezt már tavasszal szeretnénk volna kiadni, de sok minden közbejött, a kiadónak is nehézségei voltak. Nem egy nagy kiadó, nem egy multinacionális cég, így sokkal nehezebben mozgatja a dolgokat. Sok probléma van ilyenkor, így mostanra sikerült összehozni.

Januárban ünnepeltétek fennállásotok 10 éves jubileumát. Azonban nem jelent meg az ígért M. É. Z. könyv, ami az elmúlt 10 évről szólt volna.

A szándék még mindig megvan. A kiadvány azért is dőlt dugába egy időre, mert a régi hegedűsünk, aki meghatározó alakja volt a zenekarunknak, és aki három éve vált ki a zenekarból, nem volt hajlandó hozzájárulni. Mi pedig azt szeretnénk volna, hogy legyen benne a könyvben, mivel nagy szerepe volt a M. É. Z. indulásakor. Tulajdonképpen ő találta ki ezt a dolgot. Így nem szeretnénk volna nélküle megcsinálni a könyvet. Azóta szerencsére enyhült, sőt újra baráttá vált a viszony közöttünk. Most már több helyen együtt játszunk, újra kedveljük egymást. Úgyhogy valószínűleg ez az akadály elhárult. Most van egy másik akadály, hogy a basszusgitárosunktól megváltunk, és vele is enyhülnie kell a viszonyoknak. Szeretnénk, hogy mindenki, aki eddig benne volt a M. É. Z.-ben, benne legyen a kiadványban.

Gondolom, ebből a könyvből sok mindent megtudhatunk a zenekarról. Például olyan apróságokat is, mint a tagok becenevei. Tudsz arról, hogy a zenekar-szeretők közül Téged sokan Madárkának neveznek?

Ezt még nem hallottam, de a Gólyát már igen. Mit is szoktak még mondani? Pingvin. De a Gólya, ami általános. Még mondtak valamit, csak így hirtelen nem jut eszembe. Ugyancsak valami állathoz hasonlít. Mindegy. Állati!

Szerinted illik még a zenekarhoz a Meg nem Értett Zenekar név?

Azóta is idézem egy-két helyen és magunk között, amit tavaly Te használtál, ha jól emlékszem: Még Érték a Zene. Ez nagyon tetszett nekünk, és azóta is használjuk. Ez jó megoldása lenne ennek a rejtvénynek.

Árvai Mária

„CSAK PESTIEKNEK”

Régóta köztudott már, hogy kis országunk igencsak főváros-centrikus. Ez egészen addig hidegen hagyott engem is, amíg saját bőrömön nem tapasztaltam e szomorú igazságot.

Az egész ügy kezdődött, hogy egy országos lap pályázatot hirdetett, amire én, mint kezdő újságíró jelentkeztem. A pályázatra három cikket kellett beküldeni, tetszőleges témáról. A megkötés mindössze annyi volt, hogy interjú, riport vagy publicisztika műfajába lehessen sorolni a beküldött írást. Mivel a nyáron a városi lap kulturális rovatánál dolgoztam, nem jelentett különösen nagy erőfeszítést három újabb cikk papírra vetése. A pályázat megnyeréséhez persze nem sok reményt fűztem, hiszen mégiscsak az ország legkedveltebb napilapjáról volt szó. Úgy indultam neki az egésznek, hogy próba szerencse, meg hát ugye veszteni nem veszthetek semmit.

A pályázat leadásnak határideje július 20-a volt, ennek kifutási ideje pedig kb. három hét. Az eredményhirdetés tehát augusztus 6-ára esett, természetesen telekommunikációs (telefon) úton. A bökkenő csak ott volt, hogy én ekkor javában a Diákszigeten dolgoztam. A szerencsém az volt, hogy az információban, majd az irodában dolgoztam, ami azt jelenti, hogy könnyebb volt az elérhetőségem, mint a többi, kb. 35-40 ezer „társamnak”. Ennek köszönhetően a nagy örömhír, vagyis, hogy megnyertem a pályázatot ott a Szigeten ért még másnap délután.

Persze először fel sem fogtam az egészet, a barátaim előbb örültek a sikeremnek, mint én magam. A nagy örömhír megünneplése után felhívtam az újság egyik szerkesztőjét, aki azonnal gratulált a pályázatomhoz és elmondta, hogy több, mint 440 ember közül választottak ki. Mivel a pályázatot tíz ember részére írták ki, de ők 15 pályázó munkáját részesítették előnyben, ezért úgy döntöttek, hogy egy 4-5 napos szerkesztőségi munka során fogják kiválasztani a tíz emberüket.

A Szigeten való tartózkodásom során több ízben is beszéltem az említett szerkesztővel, aki az én esetemben csupán formalitásnak nevezte a próbaidőt. Egyetlen kifogása volt mindössze: vidéki vagyok, ez ugyanis problémás lesz számomra, de én megnyugtattam, hogy nekem ez nem gond, hiszen több ismerősöm is van Pesten. Végül is annyiban maradtunk, hogy még a hétvégén felhív. A megígért telefont azonban hiába vártam. A hívás végül is hétfő délután jött, amikor is újdonsült „barátom” közölte velem, hogy mégsem tartanak igényt munkámra. Azt hiszem senkinek nem kell elmondanom, mennyire szarul éreztem magam...

Mivel a helyi lapnál – ahol dolgoztam – kedden volt a lapzárta, természetesen bementem. A főszerkesztőm persze azonnal észrevette rosszkedvemet. Természetesen ő is fel volt háborodva az ügyön, ezért – mint a Népszabadság külső, (vidéki) tudósítója – azonnal odatelefonált a laphoz, hogy mi is ez az egész. Ekkor tudtuk meg, hogy tényleg az történt, amire én gyanakodtam: A vidékieket kiszórták, és a pestiekből válogatták ki a csapatot... No komment.

Nem tudom, meddig kell még elviseelnünk nekünk vidékieknek ezt a hátrányos megkülönböztetést, ezt a háttérbeszorítást? Annyi bizonyos, ha ott fent továbbra is a vidék kizárásával, háttérbeszorításával próbálnak előrébbjutni Európa felé az nagyon gyötrelmes, és kínokkal teli út lesz.

Végül annyit üzennék pesti „rokonainknak” innen a „vidéki pusztaságból”, hogy legközelebb lássák el pályázati felhívásukat – a cigaretta reklámokhoz hasonlóan (A dohányzás káros az egészségre) – e rövid mondattal: „Csak pestieknak!”

Orsi

Anno...

Gólyatábor a főiskolán

„Idén a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola gólyái szeptember 3-án reggel kezdték a tanévet – gólyatáborral. A KISZ-Bizottság először tette kötelezővé a tábortelátogatást...”
Szegedi Egyetem, 1980. szeptember 27.

Ezen részletet tartalmazó cikk tizennyolc évvel ezelőtt jelent meg a Szegedi Egyetem című folyóirat oldalain.

Hogy milyen volt akkor, tizennyolc évvel ezelőtt egy gólyatábor? Egészen más, mint manapság...

Egy kis ízelítő következik abból, hogyan múltatták idejüket az akkori gólyák: legfőbb program: tanszéki látogatások, szaktanszékek bemutatása, általános tanszéki tájékoztatók. Megismertették a gólyákat a követelményekkel, a kötelező szakirodalommal és a jegyzetekkel. Volt olvasgatás a Somogyi Könyvtárban, s esténként novella-előadásokat és verses összeállításokat hallgathattak, nézhetek a diákok.

Volt sportverseny – ahol a legnagyobb főnyereménynek a dinnye számított – és „mosolyverseny”, amiben a száj nagysága volt a döntő.

Ugye kissé furcsa programok ezek a mai gólyatáborokhoz viszonyítva? Amikor olvastam a sárga, kissé már halovány újság sorait, szemem előtt megjelent az a gólyatábor, ahol én gólyáskodtam egy évvel ezelőtt: távközpontos verseny, anstabil multivibrátor tervezés, gyorsívó verseny (természetesen nem vízzel...) s még mennyi minden más! FORRÓ hangulat (olykor talán túl forró is) s természetesen buli hajnaltól hajnalig.

Igazán kíváncsi lennék, hogy az akkoriak hogyan éreznék magukat a mai gólyatáborban, vagy éppen mi a régiiben?

N. M.

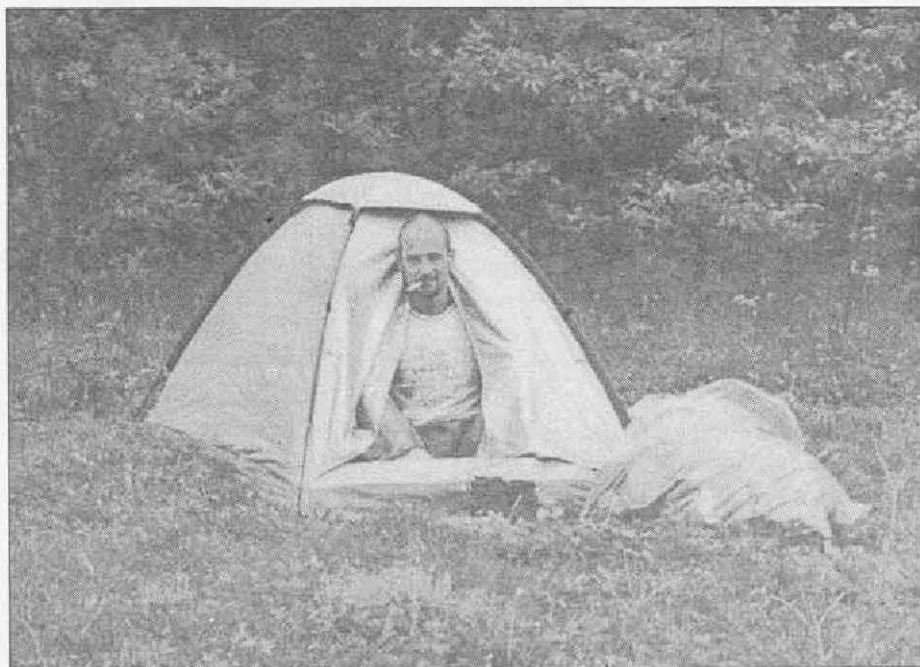
VIGYÁZAT – TÚLÉLŐK!

Hadd meséljem el, hogy miként keveredtem a túlélők közé.

Két és fél éve, egy szokványos márciusi péntek reggelen szennyes ruhával teli hátzissákkal indultam haza Szegedről; vége volt a hétnek, és Tiszakécskén vártak rám a gyerekek a szombati kerámiaszakkörön, amit akkoriban vezettem. A vasútállomáson hirtelen ismerősbe botlottam, egy évfolyamtársnőmbe, aki feltűnően jókedvű volt... bár amúgy is mindig hatvannégy fogával mosolyog. Elárulta, hogy kábé harmincadmagával éppen Túlélő-túrára indult volna a 6.30-as vonattal, de a túra vezetője, akinél a jegyek is voltak, képes volt elaludni, így a túra csak a 9.30-as járattal indul.

Természetesen már hallottam a főiskolán évek óta működő Túlélő Túraszakosztályról, láttam néhanapján a plakátokat is, és többször elhatároztam, hogy egyszer én is elmegyek egy ilyen túrára, de valahogy sohasem jött össze... addig a végzetes napig. Mivel én is a 9.30-as vonattal utaztam, mit sem sejtve, gyanútlanul csatlakoztam a társasághoz. Úgy gondoltam, legalább kellemesen töltöm el az időt Kiskunfélegyházáig, és nem fogok unatkozni a már ezerszer látott tájat bámulva a mocskos ablakon keresztül. Hát, azt kell mondanom, tényleg nem unatkoztam! A négy vagy öt fülkében,

amely tele volt hátzissákkal meg túlélőkkel, pillanatok alatt tetőfokára hágott a hangulat. Folyt a sör meg a bor, a poénkodás és vadonatúj ismerőseim megpróbálták rávenni, hogy felejtsem el a poros tiszakécskei hétvégét és tartsak velük a Börzsönybe. Őszintén szólva igen-igen csábított az ötlet, de még kirtartottam. Nekem haza kell mennem! Próbáltam érvelni, de mind kevesebb meggyőződéssel: Nincs tiszta ruhám, nincs pénzem, nincs kajám... Mindezekre egyetlen szó volt a válasz – Megoldjuk.

Aztán a vonat befutott Kiskunfélegyházára, és tovább is robogott... velem együtt. Hogy mi döntött? Ezernyi dolog futhatott át az agyam helyén abban a percben, és valami azt súgta, menjek. Már túlságosan benne voltam ahhoz, hogy csak úgy egyszerűen kiszálljak és hazamenjek. Budapestről gyors telefon a szüleimnek – a hétféle túra miatt elmarad – aztán irány Kémence! Soha nem bántam meg, hogy akkor úgy döntöttem, és azóta nem volt egyetlen túlélő-túra sem, amelyre ne jelentkeztem volna azonnal!

Voltak jó túrák, és voltak még jobbak... Ott voltam a Pilisben, mikor nyugodt sporthorgászok ólommal dobálták meg minket, így adva tudtunk-

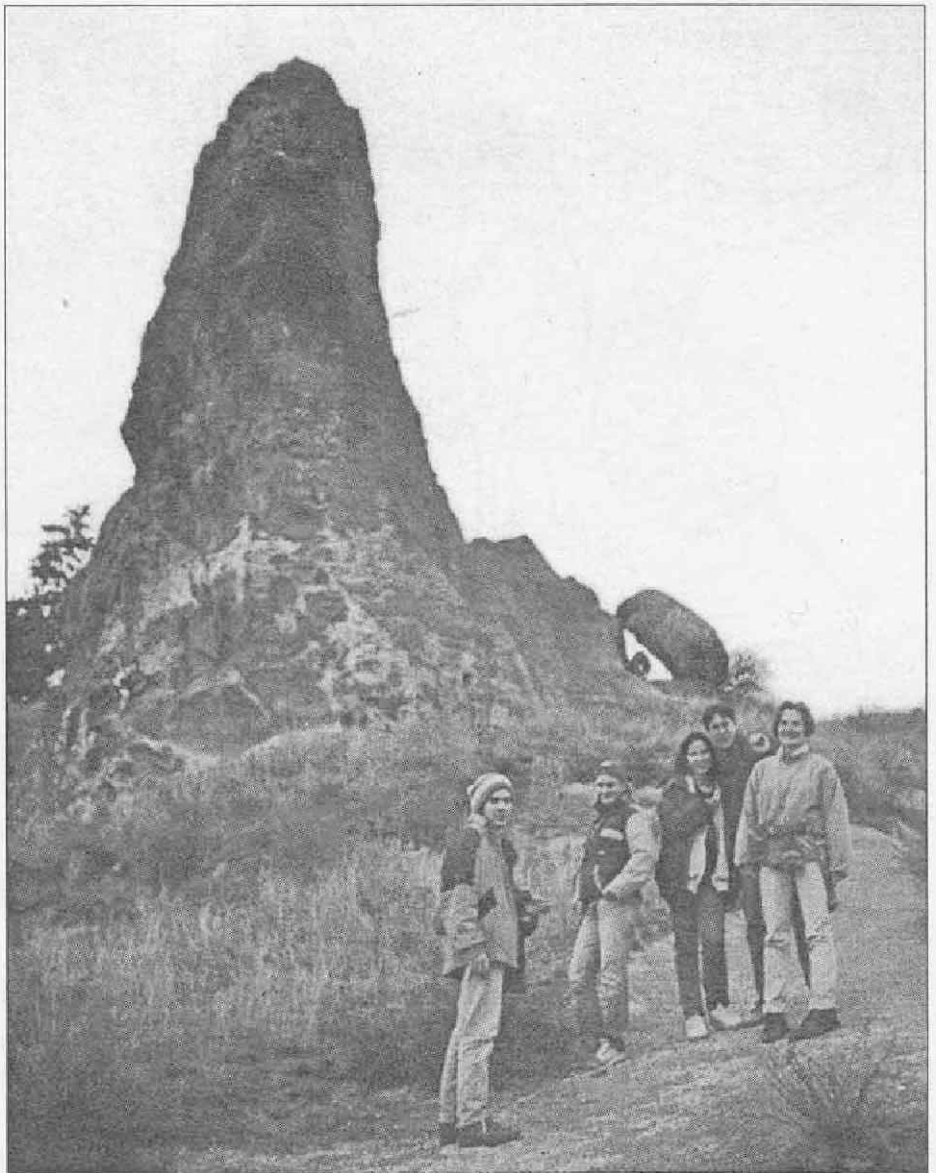

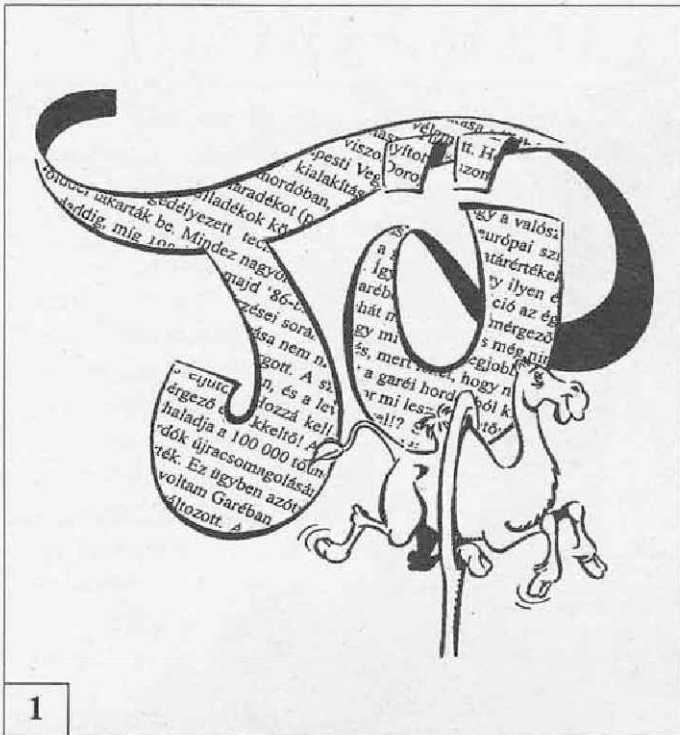
ra, hogy a tóban tilos fürdeni, mert zavarjuk a halakat. A Vértes hegységben található Várgesztes felé gyalogolva egy társammal picit lemaradtunk a többiektől, és sikerült úgy eltévedni, hogy hét órai bolyongás után találtuk meg a vasútállomástól csupán 13 kilométerre lévő várat. Boldogkőváralja neve azóta, hogy ott túráztunk, farmert sütöttünk és egyéb esztelenségeket követtünk el, számomra egyenlő a fergeteges buli fogalmával. Rikító kékre festett harci hajzatával Csaba barátom önjelölt vezérként vezette Drégely várának ostromát – ma már csak romok jelölik az egykori büszke vár helyét. Jelen voltam, amikor maroknyi csapatunk egyéjszakás paradí akklimatizálódás után megkísérelte megmászni a rettenetes Kékestetőt... természetesen sikerrel. A csodálatos Bükk-fennsíkon egyesek lovakat szelídítettek, mások kerítéseket másztak, megint mások pedig csak heverésztek a fűben – az előző esti hangulattól függően. A Sóllyombérc nevű szikláról gyönyörű a kilátás a Zemplénre, ha az idő tiszta, és nem szinte ragacsosan lucskos, ködös, mint ottjártunkkor volt. A világörökség részét képező Hollókőre egy Kutasó nevű kellemes kis faluból túráztunk át, amelynek egyetlen hibája a kocsmai nyitvatartás volt.

De milyen is egy igazi Túlélő-túra? Nem kell hozzá különleges alpinista kiképzés vagy felspécizett izomzat; elég, ha szereted a természetet, a kellemes túrákat és mellesleg nem vedted meg a jó hangulatú bulikat sem. Első Túlélő-túráim óta eltelt két és fél év, és ma én vagyok a szakosztály vezetője. Ezt a cikket egy kicsit reklámnak is szántam... Remélem, néminemű sikerrel, hiszen idén ősszel igazán rendhagyó túlélőtúrával szeretnék indítani – Erdélyben szeretnék bebizonyítani, hogy igazi túlélők, bükköny leventék és leventinák vagyunk! És hadd fejezzem be egy kissé átköltött idézettel: „Csak egyszer vagy főiskolás, utána már más kifogást kell keresni!”

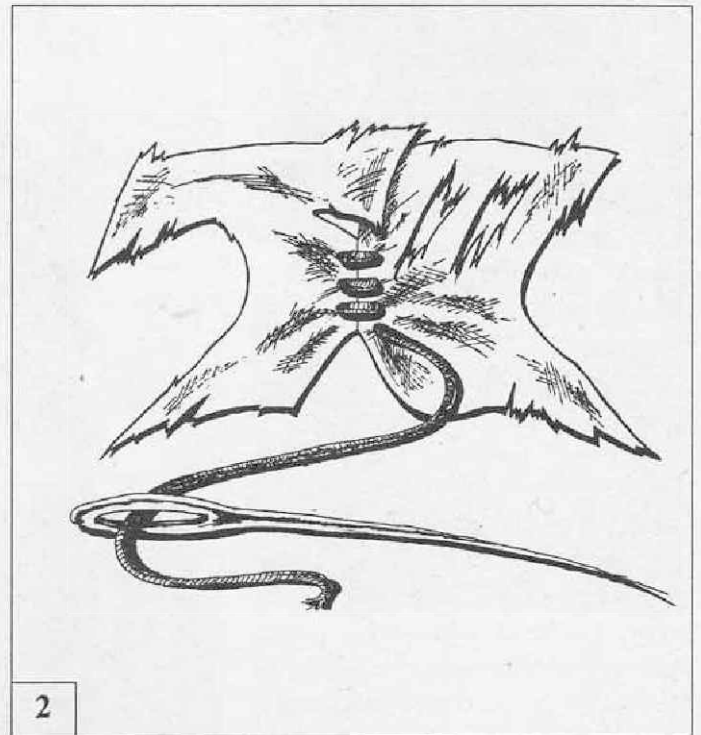
ATA

(fotók: Váradi Barna)

1

2

3

Volt egyszer egy TÚ logó és címlap pályázat. Emlékeztek?

Valamikor a nyárelőn, május és június találkozásakor.

Sok szép pályázat érkezett, szép kis fejtörést okozva nekünk. Aztán döntöttünk!

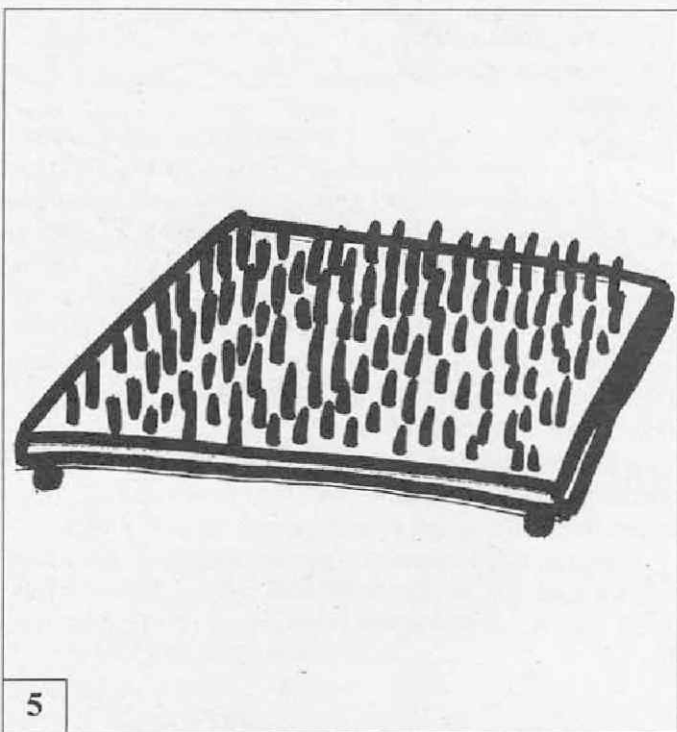
A jókat itt láthatjátok.

A még jobbakat pólón viselhetitek (majd).

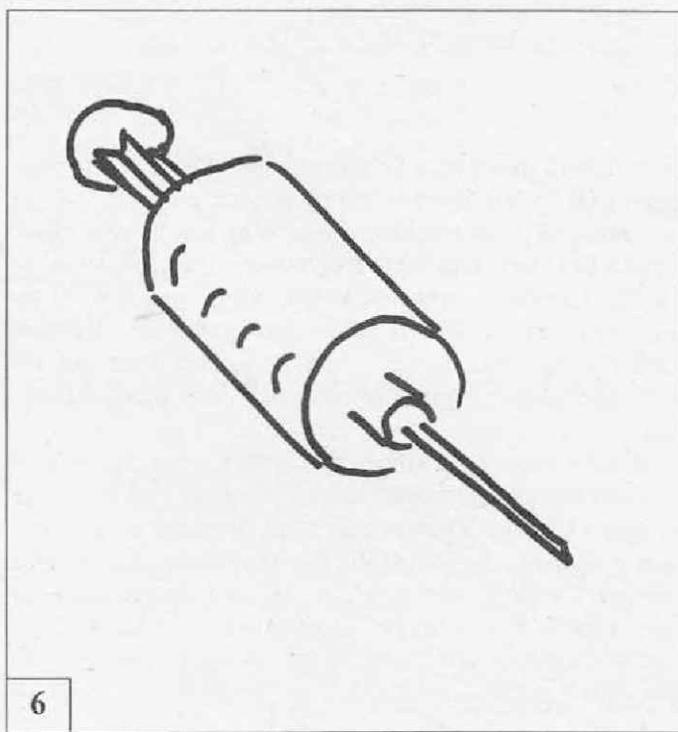
A legjobb pedig a címlapon virít és minden oldalon figyel benneteket.

4

5

6

7

8

Akik a pályázatokat készítették:

Márok Attila (1)

Kasza Magdolna (2)

Bardócz Attila (3)

Kocsis Andrea (4)

Varsányi András (5, 6, 7)

Fábián Zsombor Fábián (8)

Köszönjük közreműködésüket!

Állatok Szegeden

A Hallgatói Önkormányzat és a Környezetvédelmi Klub

ingyenes

Vadaspark-látogatást szervez.

Találkozunk 1998. október 2-án 13.30-kor a 3-mas vilamos Dugonics téri végállomásán. A látogatást Pintér Tibor zoopedagógus vezeti. Megjelenésetekre feltétlenül számítunk!

Az izgatás felsőfoka

– Itt a g. café! –

Nyitóbuli (mármint a hivatalos) szeptember 14. A kávélapon a Cest La Vie, a Pablo Hunny és a Quimby, kint esik az eső, ami csak azért bosszantó, mert átlag negyed órát ázunk várva a bejutásra. Ennek következtében szerencsére lekésszük a szelávit, úgyhogy erről csak annyit, hogy nem voltak túl sokan vevők erre a dologra. Kora esti erőlködés: „Ilyenkor egyébként tapsolni szoktak...” vagy „... gyertek bulizzatok velünk, mert már mi nagyon jól bulizunk...” stb... Eléggé szálamas.

A Pablo Hunny már kifejezetten jó bulit nyom, az ötödéves jogászok bevadulnak, agyba-főbe pacsizzák az énekest. Végre megjön a Quimby. Ekkorra már a hely legalább olyan forró, mint a hangulat. Ez kb. 45-50 fok, árnyékban. A zenekar a színpadon fél órát könyörög a fénytechnikusoknak, hogy kapcsolják ki az alsó két reflektorsort... Végül sikerül. Nagy, nem túl látványos vetkőzések, és szenvedések a meleg miatt, nem csak a színpadon. Először a radiátort keresem, hogy ki-

kapcsoljam, aztán a légkondit, hogy be. Az első szerencsére, a másik sajnos nincs... Srácok! Be kéne szerelni egyet!!!! (a légkondiból)

A Quimby nagyon korrekt koncertet nyom. Néhány zongoraszólam és szöveg elfelejtés még belefér, szokásos Quimby-hangulat. Eközben a WC-nél a spontán sorbanállás fokozódik. Egy WC nagyjából kétezer emberre. Egy ember a WC-ben, öt az előtérben, öt az ajtó előtt, verseny a bejutásért a „nekem jobban kell” ima és könyörgés mormolásával. Aki nem lép egyszerre, nem jut be a WC-be... A fiúk találékonyak, ők egyszerre ketten-hárman is tudnak. „Kardoznak”. Ez a lányoknál nehezebb, szerintem nem megoldható dolog. (Ha mégis az, kedves lányok, légyiszi' szóljatok!)

A koncert után nem menekülésszerű a távozás. Még mindenki kihasználja, hogy meleg van, sötét és zene is szól. Aztán szépen lassan elindulunk és megfagyunk hazafelé menet...

A hely és a buli summája: Érdemes kipróbálni, odaszokni még a magas italárak ellenére is, mert igényes, kellemes hangulatú hely. A hiányosságokat pedig fogjuk rá arra, hogy még új a hely.

mosómedve

Egy szál bluesban

Öregszünk. Már megint egy újabb tanév elején vagyunk. Beindul a verklí az oktatási intézményekben és a szórakozóhelyeken is.

Vagy inkább folytatódik? Van ugyanis mit folytatni. A sok koncertező csapat közül most a Blues Bellel ismertetem meg az olvasókat.

Utoljára az adai zenei fesztiválon lépett fel a zenekar a nyitónapon, azaz augusztus 28-án. A rendezvény öt éve, minden nyáron három napon át tart. A mostani a Back to the roots alcímet viseli. Ahhoz képest, hogy milyen gondokkal küszködik ez a régió, nagyon szép és követendő példa ez a tenni akarás és hit, ami a szervezőkben lakozik. Környékbeli és a szomszédos országokból származó együttesek lépnek itt a deszkákra. Az ideire koncentrálni elmondhatom, hogy a cudarka idő ellenére egész szép számban gyűltek az emberek, még hajnal hasadtakor is hangolt az éppen soron levő együttes. A Blues Belle este 10 óra tájban csapott a húrok közé. A kezdeti hangosítási gondok ellenére jól beindult a hangulat. A B.B. King, Muddy Waters és a klasszikus nagyok alkotta zenék feldolgozásait pörgették egymás után, megspékelve egy-két saját produkcióval.

Képzeltbeli kamerámmal ráközele-

tek a tagokra és közvetítem iziben a véletlenül sem „képzelt” riportot. Török Péter, az együttes gitárosa elmondta, hogy ezek a feldolgozások nem pusztán másolatok, hanem ebbe már saját világukat, érzéseiket és egyéniségüket is beleviszik, természetesen akaratlanul. Ha valamelyik jó zene mindegyik tagnak tetszik, megpróbálkoznak annak visszaadásával B.B. módra. Ez nem lehet könnyű feladat, mert a négy ember négyféle zenei beállítottságú. A fahéjas palacsinta és a Süsü mellett ugyanis kedvenceik: Prince, Bobby McFerrin, Depeche Mode és a dzsessz. Ebből mégis egy jó kis optimista, energikus, fánkis blues /nem fánkos blúz/ kerekedik ki. Optimista annak ellenére, hogy Hrabovszky Tamás, énekes-harmonikás, lelkesre kötötte, hogy a blueszenészekre a pesszimizmus, a gátlásosság és a nikotinfüggőség jellemző a hétköznapi életben. Koncertjeiken viszont nem lehet látni egy búsuló alakot sem, még a bot-

fülü lába is ritmusra jár zenéjük nyomán. Ezt a képzavart egy vágással szüntettem meg. A képernyőn Hrabovszky szájharmonikázik. Ebből mindig hét különböző hangnemű darab van a derekán, ezeken kívül persze rendelkezik még vagy huszonöttel. Öt éve már, hogy beleszeretett a méretei ellenére óriási hangszerbe, egy ideig Szabó Tamásnál is tanult. A fellépéseken hősünk elmaradhatatlan kelléke a napszemüveg. Ez részben kizárja a külvilágot, de be is engedi. No meg a dizájnról se feledkezünk meg. Nem akárhogy mutat így a színpadon. Ahogy Szabó Csaba sem, főleg ami még a dobfelszerelés mögül látszik belőle. Az, hogy a négyes frankón együtt van, neki köszönhető. Életében a zene – egy-két elemi fontos dolog után – valahol nagyon az előtérben mozog. Végtelen energiával és kitartással csinál mindent, ami a ritmussal kapcsolatos. Ők ketten – H.T. és Sz.Cs. – egyébként a Rambling Blues kétharmada is.

Törökkel indultak a képsorok, Törökkel is zárulnak. Gábor basszusgítáron játszik a B.B.-ben '97 óta. Jelenleg tanul a zenélés mellett.

A 96-ban megalakult zenekar idén a Stella Artois Music Awards verseny első főtíz előadójának egyike volt. Az egyik kereskedelmi tévén követhető is volt a folyamata. Demo kazetta és egy videoklip beküldésével lehetett pályázni. „Ha én lennék a Nap” című számukkal indultak, melynek klipjét a Színművészeti Főiskola hallgatói segítettek megalkotni na-

gyon hozzáértőn és barátságos költségvetéssel. A versenyben a profik és amatőrök összeeresztése szerintem nem volt igazán szerencsés, már ha a helyezéseket helyezük előtérbe. A program és a megmérettetés szempontjából viszont jó buli és találkozás lehetett. Résztvett a küzdelemben Ferenczy György, a Cotton Club Singers és az Oláh Kálmán Sextett. Utóbbi együttes Tisza Bea köz-

remüködésével vehette át az első díjat.

A B.B. második éve a Pepsi Szigeten visszatérő vendég, ahogy Szegeden a Sörfesztiválon és az augusztusi Stefánia Partyn is. A tiroli Innsbrucki Bluesfesztivál a következő rangos esemény, ahol megmutathatja a kvartett, hogy ki mit tud. Valami beindulni látszik. Egy CD már elkészült, de kereskedelmi forgalomban még nincs. Következtetés: a

blueszenészekre jellemző a lustaság is. Részben ugyanis ezen múlik, hogy még mindig nem rakhatom be az anyagot bárhol egy magnetofonba/CD-lejátszóba, ha olyanom van.

Saci

Leugrottam megsétáltatni a kutyát

Sziget. A '62-es kiadású Új Magyar Lexikon szerint: Vízrel teljesen körülvett szárazföld a kontinensek kivételével. Ám, ha nagy betűvel írjuk, akkor egy kis módosítást kell tennünk. Sziget : 250 000 fiatal, öreg, épelméjű, boldog, szlovák, német, orosz, svéd stb. egy hetes szórakozása alkohollal, fűvel/fával. Nézzük meg bővebben az ideit, amely augusztus 5-től 12-ig tartott.

választásoknak, sikerült kompromisszumot kötni. A színpadok fölé sátrakat emeltek, amik végül is beváltak, hacsak azt nem vesszük, hogy egy mozgalmasabb koncert vége felé a lecsapódott izadtság, úgy csöpögött, mint az Alien-filmekben a „trutyi” a plafonról. A hangot viszont jól szigetelték, amiről az illetékesek és mi is jól meggyőződhetünk. A másik gond az volt, hogy a Pantera és az Asian Dub Foundation „szarban hagyták” a szervezőket, így a külföldi fellépők listája alulmaradt a tavalyihoz képest.

Nekem szerencsém volt, mert három társammal egyetemben szervezőként jutottam be. Ezért cserébe a telefonon érkező panaszokat kellett volna felvennem éjfél-től hajnal négyig. Sajnos ez egy igen frekvenciált időpontnak bizonyult, így a többiek homlokráncolása mellett én másfele hajóztam.

Az első napon ide-oda, mennyi, hol, ki, meg ilyenek. Aztán estére kiderült, hogy a borban több tableta van, mint egy hatnapos betegben és „hügyemeleg”, a sör jó hideg, de vizezett. A JATE, azaz a G-pont sátra nekünk megint bejött, de azért az ír kocsmá, a Zebra, a Közgáz kocsmái is megállták a helyüket. A tavaly már bevált pohárgyűjtögetés az idén is folytatódott, csak feltuningolt változatban. A dolog nálam nem működött, mert egy idő után meguntam, így poharaimat odaadtam valakinek. Legszívesebben cseh vagy szlovák barátainknak, mert általában Dora márkajelzésű cigit adtak tucattal.

Az elején még mindenki friss volt, tiszta, sőt legtöbbször pénz is volt, és „tarhálós” punkokkal sem lehetett találkozni. Erről jut eszembe, hogy a magas jegyárak miatt kevesebben jöttek, de egy barátkozási hullámom közepük jutta-

tott, és elárulták, hogy ők tapéta- vagy parkettaragasztóval állítják kökeményre a tarajukat, aztán diszperzittel festik be. Mindezt pár korty sörért cserébe mondták el, amit 21.(!) alkotóelemként öntöttek bele a korsójukba. A punkokkal elmentémben annál több „diszkóciával”, kigyúrt, izomtrikós machóval találkoztam. Néha olyan érzésem támadt, mint ha a berlini Love-parade-on lennék. Egyébként ebből is látszik, mennyire kibővült a Sziget zenei választéka. Ez a rendezvény kezd egyre nagyobb divattá válni, szervezetségi foka pedig lassan hibátlanná érik: pl. akárhová léptem TOI-TOI végébe ütköztem. Igaz, e kellemes kék helyiséget délutánra „a beléfértetett energiától” élő falként lengte körül az „illat”, ezáltal választás elé álltak a bemenni vágyók: „Menni vagy nem menni”. Egy erdőbe érkezve éreznem kellett a választás kettősségét.

Az előjelek vegyesek voltak. Tarlós polgármester úr kitörni készülő vulkánként várta az újabb közszereplés lehetőségét, és több nyugdíjas meg aktivista fogalmazgatta előre későbbi panaszáradatainak Földtől elrugaszkodott részleteit. Hála Gerendai Károly jó diplomáciai érzékének és a közelgő önkormányzati

Ideje szólnom egy pár szót a koncertekről is. Ahogy az lenni szokott, az ember, ha tényleg koncertet akar nézni, akkor gondban van, mert vagy sietnie kell, vagy választania kell a párhuzamosan játszó együttesek közül. Így én inkább a Nagyszínpad eseményeiből emelnék ki egyet-kettőt.

Nem tudom, honnan vették a szervezők azt az ötletet, hogy meghívják a Boney M-et, de úgy látszik tudták, mekkora méreteket ölt újabban Magyarországon a nosztalgiahullám. Kellemesen kellett csalódnunk, mivel az együttes nagyon jó bulit hozott össze, amire a közönség vevő volt. Mellettem például egy tudathasadásos anarchista ordibálta hibátlanul a Babylon szövegét. Második napon lépett fel a L'art pour L'art Társulat. Ők amellet, hogy fergeteges előadásokat adnak, nagyon jó dalokkal fűszerezik. Most ezek voltak túlsúlyban, egy-két átvezető poénnal. Mindenesetre megállták a helyüket a többi zenekar mellett.

A nap koncertje Kispálék fellépése volt. Előtte délután a Wanted-placcon egy beszélgetést hallhattunk a banda tagjaival, valamint a Quimby frontembereivel. Lovasiékat csak a folyamatosan adagolt sör rázta fel méla unalmukból. Úgy tűnik, ez a csapat eljutott magyar szinten arra a pontra, amikor igazán nem motiválja őket semmi. Ekkor jön be a sika, kasza, lécs, azaz lenyomjuk a bulit, felmarkoljuk a pénzt, és gyorsan elhúzzunk. Ez volt az esti koncertjük koreográfiája is. Unottan játszották a jobbnál-jobb számokat, néha ilyeneket vetve közbe: „Rég nem vártam így egy koncert végét”, „Ilyen lassan még nem telt el a koncert utolsó negyed órája”. Az igazi Kispál-rajongó nem nyugodott bele ebbe a közönybe, és később megtudta, hogy már az első dalnál kiderült, hiányzik a kontroll, így a banda nem hallotta, mit játszik, és ez teljesen megbénította őket. Akkor még megvolt az a lehetőség, hogy leállnak, és beállítják a kontrollt, de egy-két alvászavarral küzdő óbudainak köszönhetően, a koncertek szoros időrendben zajlottak azért, hogy tizenegy órára a Nagyszínpadon csend legyen, így a technikai szünet a rendelkezésre álló 1-1,5 órának jelentős részét elvette volna.

A lassan állandó fellépő Chumbawamba nem hazudtolta meg önmagát, fergeteges, enyhe politikai színezetű koncertet nyomtak. (Most éppen a krisnásokat „fikázták” valamiért.) Ganxsta Zolee-ről és udvartartásáról kide-

rült, nem valók ekkora fellépésre. A „stricizés”, „p...zás” már egy kicsit lefingott dolog, és Pityinger „Dopeman” László barátunk szövegvilága is kezd elfáradni. Számomra a Tankescapda fellépése volt a legerősebb a Nagyszínpadon látottak közül. Igaz, hogy a Konnektor óta nem mutattak fel semmi újat, mégis Lukács és két társa olyan másfél órát produkált, amely bármely külföldi fesztiválon megállná a helyét.

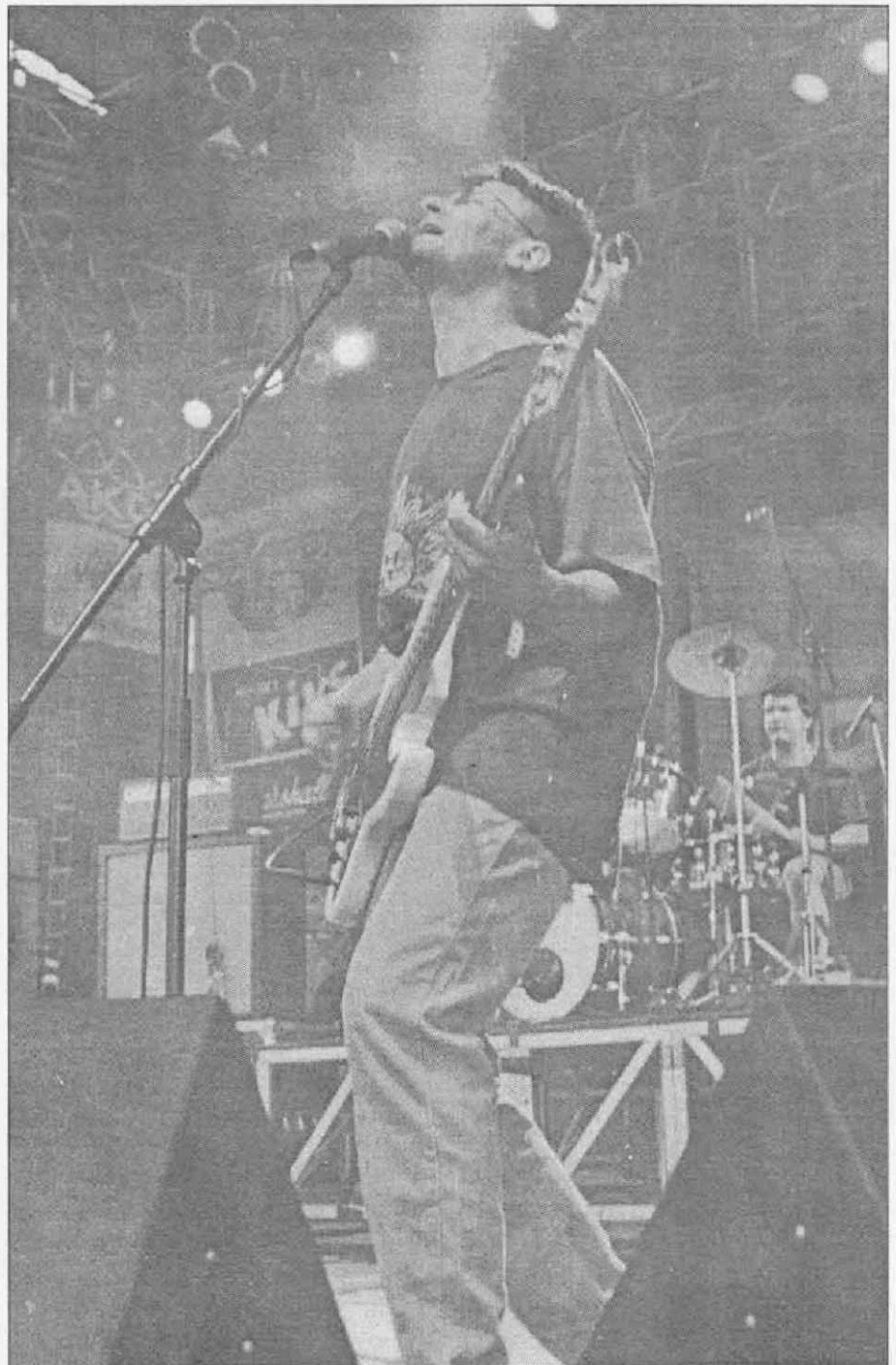
Elszakadva a Nagyszínpadtól, nem messze állt a Sziget-sørsátor, ahol egész héten Táncdalfesztivál folyt, olyan „öskövületekkel”, mint Poór Péter, Soltész Rezső, hogy Harangozó Terit már ne is említsem. Aki az állandó zenét szolgál-

tatta, az nem volt más, mint a nagy és feledhetetlen Cirmos Kormos Gábor. Hát, tényleg feledhetetlen marad makkos cipőjével, vendéglátós hangszínevel. Itt minden este teltházás tombolás, lakodalmom ízű „partyk” zajlottak. Valószínűleg az elfogyasztott sörmennyiség vitt rá arra, hogy én is kezét fogjak a közönség soraihoz lehajoló „Arad-sky” Lászlóval. Azóta nem mostam kezét.

Remélem sikerült érzékeltetnem, hogy az idei Szigetre is megérte kimenni. Azóta kiderült, hogy a rendezőknek sikerült nullszaldósra kihozni a bulit, így jövőre is le lehet ugrani kutyát sétáltatni.

Varga Tamás

(fotók: Molnár Péter)

Mit hallgat, milyen koncerten volt legutoljára?

Dr. Galambos Gábor
a JGYTF főigazgatója

Mindenevő vagyok. Ez a mindenevőség azt jelenti, hogy nagyon szívesen hallgatok könnyűzenét, klasszikus zenét egyaránt. Kevés időm van rá, ezért többnyire az autóban hallgatok zenét. Most éppen egy Pink Floyd kazettám van bent, de Ravel Bolerója és Wanessa Mae CD-je is ott van a kocsim lemeztartójában. Nálam hangulat kérdése, mikor hallgatok könnyűzenét, mikor komolyzenét. Előbbit háttérből lehet élvezni, 2-3 perces intervallumokra leosztva. Ha az ember komolyzenét akar hallgatni, ahhoz idő kell, ami (sajnos) – mint már említettem – kevés van. Nagyon kedves koncertemlékem Manfred Man budapesti koncertje, de nem vagyok igazán koncertrajongó. Tévében legutóbb Zorán koncertjét néztem meg, ami nagyon tetszett. Augusztus első szombatján, amikor Zürichben voltam, volt egy nagy technobuli, amikor egy napra Zürich megbolondult, és félmillió ember tombolt az utcán. Ezt félig a háttérből szemléltem, fantasztikus élmény volt.

Dr. Szolgáné
Dr. Rózsa Zsuzsa
a TO vezetője

Elsősorban a komolyzenét szeretem, a klasszikusokat. A könnyűzenéből annyit, ami éppen a rádióból vagy a gyerekeim magnójából szól, de a mai együttesek nevét nem nagyon ismerem. Szeretem, de inkább csak háttérzeneként.

A komolyzenében konkrétan Beethoven, Mozart, Bach műveit szeretem. Amit viszont mindig szívesen hallgatok, az Orff Carmina Buranája. Most hirtelen nem jut eszembe, hogy mikor voltam utoljára koncerten, de komolyzenei volt.

Jancsák Csaba
a HÖK elnöke

Kedvenc együtteseim: a Beatles, akiknek Revolver című albumát tartom a legjobbnak; a Rolling Stones, tőlük a Begars Banquet az etalon. Emellett a Jetho Tull, Black Sabbath valamint a King Crimson lemezeit hallgatom szívesen. A komolyabbak

közül a Kolinda, Makám, és Trió Stendhal áll a legközelebb hozzám.

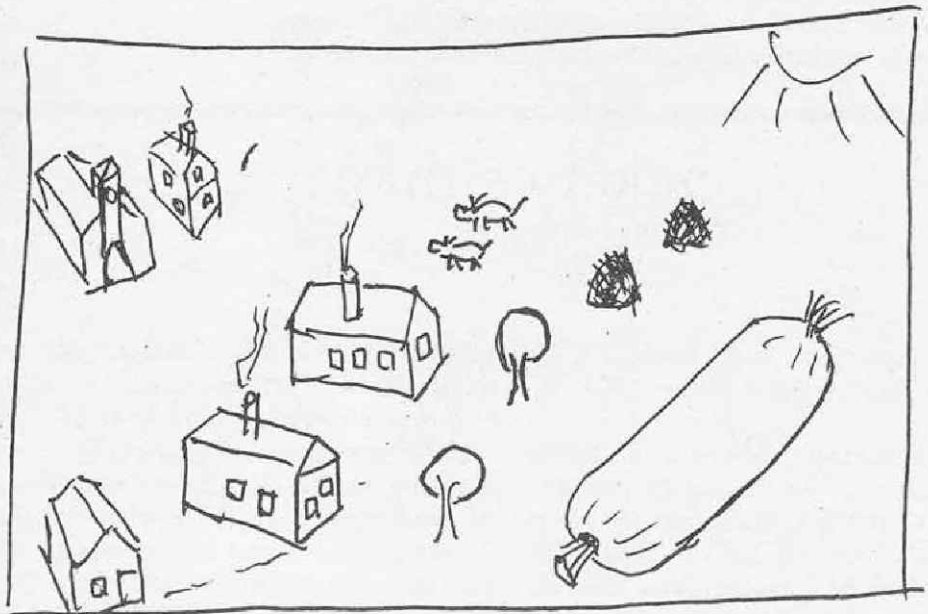
A Diákszigeten kívül legnagyobb koncertélményem a Stones legutóbbi budapesti fellépése volt, mintegy három évvel ezelőtt. Rajongója vagyok a Csorda együttesnek. Az ő rakkolós muzsikájuk friss vért visz a szegedi zenei élet – amúgy igencsak pészmeckerre szoruló – szívkamráiba.

Rácz Jenőné
a JGYTF főépületének
egyik portása

Az operettek állnak a legközelebb hozzám. Minden, ami operett, azt szeretem. Egyik kedvencem például a Csárdáskirálynő. A koncertekből már sajnos kiöregedtem. Fiatalkoromban színházba jártam, ahol az operettek jelentették a koncerteket.

* A mulatós zenét nem nagyon kedvelem, de szívesen meghallgatom Aradszky Lászlót, Koós Jánost, Máté Pétert, mert nekik nagyon jó hangjuk van, és a szövegeik is tetszenek.

VARSÁNYI ANDRÁS:
AGYALÁGYULA

Kalbász a város szélén

Az arc nélküli ember

Ha módomban állna, kötelezővé tenném a tanárképzős hallgatóknak ezt a filmet. Hiszen minden benne van, amit egy tanár-diák kapcsolatról tudni kell. Sőt, talán még egy kicsivel több is. A film barátságról, bizalomról, emberségről szól. Ezek a dolgok szükségesek ahhoz, hogy valaki taníthasson. Enélkül ugyanis nem tanár vagy, csak valaki, aki elvégezte a tanárképző főiskolát.

A film főhőse Justin McLeod, aki valaha tanár volt, de egy autóbaleset során elvesztette egyik diákját és gondatlanságból elkövetett emberölésért három évet börtönben töltött. Mindez mégsem volt elég, hiszen egész életében magán viselheti múltja bélyegét – fél arca a baleset során teljesen összeégett. McLeod mindezek miatt visszavonultan él tengerparti házában, festésből tartva fenn magát. A városba ritkán jár le, akkor is csak vásárolni, hisz a környéken rossz híre van, gonosz pletykák keringenek róla.

A történet másik hőse, a tizenkét éves Chuck – aki a városban él édesanyjával és két féltestvérével –, megismerkedik McLeoddal. A kezdeti bizalmatlanságot egy óvatos barátság váltja fel, amelyet Chuck tanulni vágyása és McLeod tanítani akarása alakít ki. Chuck az elit internátus felvételi vizsgájára készülve módot ad McLeod-nak arra, hogy átértékelje a múltat, és őszinte emberi kapcsolatra leljen. Cserébe Chuck barátot, apát és példaképet kap McLeod-tól, ami jól jön neki az otthoni perpatvarok után. De a városban nem nézik jó szemmel kettejük kapcsolatát, pedofiliával vádolják McLeodot. A vádat mindenki elhiszi, csak ők ketten tudják az igazságot. Eltiltják őket egymástól. Chuck végül megfelel a felvételi vizsgán, és évek múltán, a végzősök iskolai ünnepségén egy ismerős arc villan fel a tömegben túl...

A film melodramatikája a látszatra épülő emberi igazságtalanságból fakad. Mégsem nevezném szomorúnak a filmet, inkább csak keserűdesnek. Egy torz külső és egy gyerek sohasem győzhet a felnőttek kicsinyes világában, de a bennük lakozó lelkek barátsága örök és megbonthatatlan. Egy mondat jellemzi ezt a kapcsolatot igazán, amely a filmben hangzott el.

Chuck elmerengve figyeli McLeod arcát, s a kérdésre, hogy mit néz, ő így válaszol: „Furcsa, már nem is látom a hegeket az arcán...”

Mel Gibson első rendezésével bebizonyította, hogy nemcsak színészként állja meg a helyét. Eredetileg mint rendező szeretett volna részt venni a filmben, de mivel a főszerepet sem Jeff Bridges, sem William Hurt nem vállalta, kénytelen volt maga eljátszani a torz arcú McLeod szerepét. Nagy terhet vett a vállára. Nem elég, hogy elsőfilmes rendező, főszereplő, még órákig ülhett a sminkesnél is. Ráadásul a maszk korlátozta az arc mimikát, de Gibson még ezt a furcsa mozgást is karaktere megjelenítésére tudta felhasználni. A szerep pedig nagy fegyelmet igényelt. Hiszen a film cselekménye kevés, az egész érzelmi szálakon fut.

Egy olyan film, ami után az ember kénytelen leülni egy csendes sarokba, és egy kicsit befelé fordulva eltöprengeni azon, hogy vajon hányszor fordította el a fejét, amikor emberi kapcsolataiban csak egy kis bizalomra lett volna szükség...

Kasza Magdolna

Sekély sírhant

(Shallow Grave)

angol, 90p. R: D. Boyle, Fsz: E. McGregor, K. Fox, T. Allen

A mindent túlélő barátság illúziója általában a legutolsók között van, amiket elveszítünk. Persze, van, aki sosem veszti el, ám aki igen, az elég nehezen dolgozza fel. Legkönnyebben talán akkor sikerül, ha mondjuk író vagy filmrendező valaki. Ilyenkor egyszerűen ír egy regényt vagy rendez egy filmet, mely bebizonyítja, hogy léteznek lénye-

gesen nagyobb hatalommal bíró dolgok, mint a barátság. Például a pénz.

Ebben a filmben nagyon sok van belőle. No, meg egy hulla. Választás gyakorlatilag nincsen. Hullát el kell tüntetni, pénzt el kell dugni. Azzal persze az édeshármás összetételű baráti társaság nem számol, hogy a hullaapritás milyen következményekkel jár. Így történhet meg, hogy az addig gátlásos és visszahúzódó könyvelőből előbújik a hidegvérű gyilkos, aki előbb működő fűrógéppel

csiklandozza meg addigi legjobb barátja (Ewan McGregor) homlokát, majd sikeres kísérletet tesz arra, hogy egy konyhakéssel a padlóhoz szegezze. A hatalmas feszültség és a sok poén mellett a film tartalmaz még egy echte totál-brutál jelenetet is, amelyben tisztán hallatszik egy feszítővas és egy lábszárcsont találkozása, ám – mindezek ellenére – ez egy remek vígjáték.

A Trainspotting és a film alapján a következőképpen lehetne összegezni Danny Boyle világhépét: a barátság és a szerelem lószart sem ér a pénz ellenében, de az élet azért csupa vicc. Ja, és minden nő kurva.

Illés Róbert

MASZK

Az elmúlt nyárról is essen egy-két szó. Nyolcadszor rendezték meg a MASZKosok a Szabad Színházak Nemzetközi Találkozóját, melynek résztvevői között volt cseh, orosz, izraeli, lengyel, német és magyar alkotó.

A Thealter 98' július 20-tól 26-ig tartott, tarka takaróként fedte be (nemcsak az én) estéimet. Mint egy pecsvörk mintás, méghozzá. Az egyik négyzet durva vászonhoz, a másik lehetőleg csipkéhez, egy harmadik virágmintás kartonhoz volt hasonlatos. Ezt persze csak így utólag tudom összefoglalni, megasszociálni... Az igényes kivitelezésű műsorfüzetből olvasgatva a címetek, tartalmakat, kicsit visszariadtam a program hangulatától. Mintha minden az agresszióról, depresszióról és halálról szólna. Szerencsére, nem így volt.

A műsorfolyam több helyszínen zajlott. Már jól bevált mind, a Régi Zsinagóga például. Az egyre jobb állapotba kerülő épület, hála a legyőzhetetlen időnek, megőrizte patináját. A poros-dohos levegőben hitelesebbek voltak a – többnyire – abszurd darabok. Az Atlantisz Tánc-Színház élő halottai, Picaro Harcikutyája, vagy a Teatr Novogo Fronta Ólomkődjé. Ez utóbbi társulat Csehországból érkezett feltűnően és tüzesen. A commedia dell'arte és a cirkusz ötvözete volt előadásuk. A cinizmus és a morbiditás több darab alapvető jellemzője volt. Sokszor inkább „préselődött” belőlem a kacaj, olykor majdnem fáj.

Ahogy ez a másik helyszínen, a Csillag Börtönben is. De erről bővebben majd a következő számban olvashattok.

A Régi Hungária Hotel évek óta vár a felújítás befejezésére, lehet, hiába. A célnak megfelel. Az agyak szülte víziók, ritmusok, rémálmok és emlékek megjelenítésére határozottan előnyös a posztmodern, valódi málló vakolatú falburkolat (?).

A Kisszínházban a Szkéné Színház alakított. A nézőket felemelték a pódiumra és testközelbe hozták a szerelemmel járó kínokat, a se-vele-se-nélküle kapcsolatot, öldökléseket és öleléseket. Másik jelenésük pedig a szappanoperák egyvelegének paródiája volt. A sztori most sem kápráztatott el, de a villemek és frederikók lejátszották az összes brazil ripacsot.

Az előadások után a JATE Klubban minden estére jutott valami csemege. Grensó, Kampec Dolores, Balaton, Lajkó Félix és a Kanizsa Csillagai. A fesztivál nem volt mentes persze a szextől sem. Kátai Zoltán, a pajzán daloskák XX. századi megéneklője bevezetett a különböző teremtéstörténetek (nem akármilyenek) rejtelseibe. Muzsikáló erato c. estjén gyorsan megtelt a fejem katlanokkal és dorongokkal.

A MASZK Egyesület nemcsak nyáron csalogatja az érdeklődőket, hanem folyamatosan. Október 2-án és 6-án a Régi Zsinagógában lehet táncolni és hallgatni a jófajta muzsikát.

SzálkaS.

Kedves mozi- és színházfüggő Kortársaim!

Idén sem kell tartani hiánybetegségtől, bőven van anyag. A jellegzetes atmoszférájú termekben és a mozikban már felkészültek a szenvedélybetegek támadására. Egyik filmszínházunk nagyterme újjászületett a nyáron, a művészfilmeket bemutató Grand Café is csinosodott. A filmek és a darabok a szerzők és a címek alapján felettébb vonzóak.

Bemutatók a Szegedi Nemzeti Színházban a 98/99-es évadban:

Csehov: Platonov szerelmei

Shakespeare: Falstaff

O'Neill: Amerikai Elektra

Mándy: Régi idők focija

A. Breffort-M. Monnot: Irma, te édes

Pinokkió, Hamupipőke

Ghelderode: Képek Assisi Szent Ferenc életéből

Verdi: Nabucco

Mozart: Don Giovanni

Donizetti: Az ezred lánya, Marin Faliero

Bakó Krisztián

Prológus egy meseregényhez

Volt egyszer egy zöldeerdő: sem nagyobb, sem kisebb, mint amekkorának lennie kell egy zöldeerdőnek. Élt ebben a zöldeerdőben mindenféle virág, madár, bogár, sokféle állat és növény: sem több, sem kevesebb, mint amennyi élhet egy ilyesféle helyen.

A sziklák között nyílt például a keserű kakukktorma és az ezüstös hölgyalm. Ide rakta a kövek közé mohából készített fészket a vízirigó. És innen eredt az a forrás, amelyből a zöldeerdőn keresztülcsordogáló patak fakadt: ebből ittak az özek és a szarvasok, ebbe eregette tavasszal a foltos szalamandra fekete lárváit.

Azután lejjebb, a patak jobb partján állt egy napfényes kis nyírfaliget, mögötte pedig sűrű fenyves adott otthont a homálynak. Kereklevelű körtike bókolt a ligetben, áfonya, csarab és boróka érlelte bogyóit az erdő lakóinak. A fenyőtűk szőnyegén zölde színű mohapárnák között vöröshangyák várai magasodtak, kicsit arrébb tinóru gombák állodogáltak. A patakhoz közel a sasharasz méteres, legyezőszerű levelei őrizték a csendet. Fent az ágak között mókus motoszkált magvak, bogyók, madártojások után kutatva, s nyomában folyton ott lihegett a nyuszt, ez a kecses mozgású, vérszomjas, fűrgye gyilkos. Zöld küllő és fehérhátú harkály rikoltását zengték a fák, de feltűnt néha a gatyás-kuvik és a keresztcsőrű madár is, és velük együtt számtalan más apró csoda, melyet csak egy fenyves rejteni tud.

A patak másik partját komor, ezeréves tölgyek szegélyezték, itt-ott egy gyertyán, vagy szilfa magasodott a cserje fölé. A fák törzsének északi oldalát hosszú, loboncos mohaszakáll borította. Vadak surrantak, vadak csörtettek a zörgő avaron mindig aszerint, hogy ők vadásztak-e, vagy rájuk vadásztak. A lombok és a bokorrengeteg kusza sűrűjének mélyéről madárdal szólt, fülemülék és poszáták, tücsökmadarak és rigók, légykapók, cinégék, fűzikék és gezék, pintyek, sármányok, pityerek fűjták nótáikat reggeltől estig, sőt a fülemüle néha még éjszaka is. Előfordult azonban olykor, hogy egy-egy ezeréves tölgyet, vagy más faóriást annyira átrágott az öregség, hogy súlyos törzsét nem bírta tartani tovább. Ilyenkor hangos, rekedt sóhajtással kidőltek ezek a fák. A lombkoronán támadt résen pedig rögtön napsugarak kezdtek zuhogni a gubancos bozóttra és a magoncok meg facsemeték, ha lehet még buzgóbban nyújtózkodtak a fény felé. És a kidőlt fatörzs korhadni kezdett. Meztelencsigák, ászkárok telepedtek meg benne, amelyek éjszaka másztak elő, hogy befűjék magukat a nyirkos rothadásba. Pókok és százlábúak követték őket, hogy a szétmálló fakéreg repedései közt megbújva csigákra és ászkára vadásszanak. Azután ősz lett és tél, majd megint tavasz, és kéregpoloskák meg bogárlárvák ütöttek a fatörzsben tanyát. Tintagombák apró serege dugta elő kopasz fejét a korhadékból: néhány óra alatt kifejlődtek, majd elfekedtek és eltűntek. A törzsről leváló fakéreg helyét csillagzuzmó és májmoha foglalta el.

Ősz jött megint, tél és tavasz, ki tudja hányadszorra már. A farönk szinte egy az avarral. Ami megmaradt belőle, azt teljesen szétrágták a rovarok és gombafonalak sűrű szövésű hálózta be. Aranyos fodorka, fodros lórom hajtott ki a hasadé-

kaiba bemosódó földből. Néhány év múlva a természetes büszke tölgyről senki sem tudta volna megmondani, hogy hol állt valaha. A helyén új tölgyek álltak, gyertyánok, égerek, juharfák, cserje, bozót, csalt és pagony, madárdal, csörtetés.

Hát ilyen volt a zöldeerdő. Ilyen csodák történtek ott nap mint nap.

A fenti sorokat olvasva persze mindenkiben felvetődhet a kérdés, hogy miben különbözött akkor a zöldeerdő a többi, közönséges erdőtől. Hiszen madarak, meg bogarak mindenütt vannak, nincsen ebben semmi csodálatos. És, hogy kidől egy fa, vagy meghal egy virág? Ezek átlagos dolgok, amelyek előfordulhatnak bárhol a világon.

S itt sajnos az én tudományom is megáll. Miben volt más a zöldeerdő? Miben volt több egy átlagos erdőnél? Miért volt olyan, amilyen? Nos, fogalmam sincsen. Még sosem jártam ott, legfeljebb csak álmodtam róla. Sőt olyan emberrel sem találkoztam még, aki a zöldeerdőnek akár csak a környékére is elvetődött volna. Ennek ellenére egészen biztos vagyok abban, hogy a zöldeerdő igenis létezik valahol, habár létezéséről manapság már csak igen kevesen tudnak. Én magam is csupán egy régi könyven olvastam erről. A könyvek pedig nem hazudnak, vagy legalábbis nem szándékosan.

Azért egy dolgot mégis tudnék mondani, ami megkülönbözteti a zöldeerdőt a többi erdőtől. Egy idő óta rendkívül különös lények gyülekeznek ott, olyan lények, akik igazság szerint csak a mesékben létezhetnének. Ez a könyv róluk fog szólni, legfőképpen persze Mácsonyáról, aki levitézlett kíváncsiságára létre útnak indult zöldeerdőbeli barátaival, hogy kukaférgeket legyőzve megmentse a Földet az emberektől. Olvassátok úgy az ő történetüket, mintha szereplői bármelyik pillanatban elétek léphetnének.

És már csak egy dolog van, amit ebben a rövid bevezetőben el kell mondanom. Ez a mese, habár jól végződik, azért mégiscsak szomorú mese, erről azonban nem én tehetek, hanem a kukaférgek. Majd meglátjátok, hogy miért.

JÓŠ

Mikor szorosan
(szekrény polcán a könyvek)
öleljük egymást,
szeretném elvagni
az időhajó kötelét,
és
párhuzamosokból
próbálnék kört
ragasztani
ködruhás testedre.

Most komp a hold
az ég vizén, és
gomba-gömbbe néz,
aki bátor.

A jós keze megremeg.

Lukácsi Péter

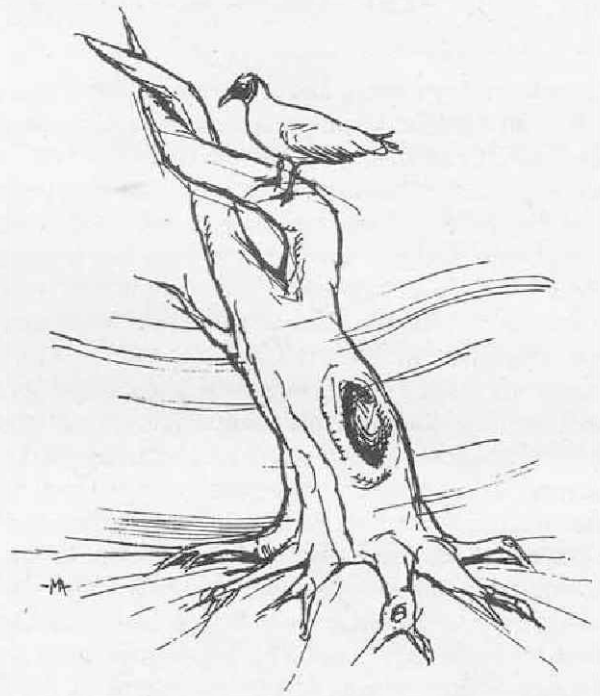
Önéletrajz

Vonszoló a mosolyokat
Virágoknak énekelek
Nem örülök mások kárán
Csillagokon alszom árván.

Becsületem cérnaszálon
Áldozatom hiú álom
Hitemet már elvesztettem
Nem találok régi kedvem.

Hajnalokkal fölbredek
Nappalokkal lépegetek
S egy tavaszi alkonyon
Halálom megalkotom.

Lázár Edit

Függöny!

Elmegyek, mondta
Ne menj el, mondta
Elmegyek, mondta
Szeretlek, mondta
Ne mondd ezt, mondta
Ne menj el, mondta
Mennem kell, mondta
Meghalok, hallgatta

Illés Róbert

Kedvesemnek

Mi vagy nékem? – Filmnek a fény.
Mélán álmodónak – a tény.
Fuldoklónak – botor örvény;
Elítéltnek – bitó-törvény.

Apácának – buja legény,
Álmatlannak – ágy, ha kemény.
Nem ivónak – karcos tömény,
Nem hívőnek – szent tünemény.

Gyengébb ellen – hideg önkény,
M megbomlottnak – idegen lény.
Vétkezőnek – látszat-erény,
Barát ellen – bűnös merény.

Dac-költőnek – lezárt Dévény.
„Vitézüinknek” – csalfa Remény.
Gulácsynak – kusza festmény.
Csáth Gézának – élet-regény.

Medve Gábor

Miért, hogy a szavak akkor csalnak meg, mikor a legnagyobb szükségünk volna rájuk?

Az nem lehet, hogy ennyi, akarta mondani nyugodtan, de félt, hogy remegne a hangja. Beletúrt a hajába, tekintetével a lányra szegezte minden fájdalmát, nem engedte moccani. Ez most az én halálom, üzenté szemeivel, legalább addig szenvedj te is, míg rám nézel. Mikor meglátta a felcsillanó kint, röpké kis hazug örömet érzett egy pillanatra, miközben tökéletesen tisztában volt vele, ez az utolsó alkalom, hogy a lány hittel hallgatja őt. Szeretett volna élni a lehetőséggel, minél tovább akarta ezt az érzést, a tudatát annak, hogy még minden tőle függ. Biztosnak tűnő, hatásos foszlányok cikáztak az agyában, de nem merete szavakkal megmérni bizonyosságát. Végtelenné kívánta ezt a percet.

Hónapok óta először érezte, rá kéne gyűjtania, igen, jó hosszan, mint egy kemény arcú amerikai filmhős, nyolc szempár (köztük egy hosszú pillájú, talán könnyes is) és minimum három fegyvercső keresztüzében, mondani valamit nem gyengítve, de megerősítve a levegőben sercegő lehetetlenséget, mondani valamit, amiből nem lehet vesztesen kikerülni. Ez kéne most, gondolta, de nincs ilyen szó, volt, de nekem már nincs, leghűségesebbjeim is odavesztek. Hittem, egy kapcsolat csak a közös élményekből folyamatosan merítve maradhat egyre mélyülő tartósság, így később már egymásban látva, egymáson át nézve emlékezünk arra az időre, mikor még nem voltak közös élmények, csak a boldogság felfedezése, és a felfedezés bizsergető boldogsága. Nem tévedtem nagyot, csak végzeteset. Az élmények fontosak, nélkülözhetetlenek, de nem az olyanok, vagy nem csak az olyanok, mert százszor inkább egy szó, ami csak a miénk, mint egy holdfényes éjszaka a tengerparton, ami mellel soha nem olyan, ahogy elképzeljük, hisz az élet mindig múlja a képzetet, vagy alul, vagy felül, általában alul...

Végre eltépte magát a fiú szikráitól. Megigazította a szoknyáját, közben észrevétlenül ránézett az órájára, de még oda sem ért a pillantása, már tudta, a másik észrevette, ettől zavarba jött, de rögtön dühös is lett magára, hisz már nem tartozik beszámolóval, különben is miért nem mondja, amit akar, elegendem van már ebből, hétékor elmegyek, majd azt mondom, találkozom a csajokkal a mozinál, csak ne akarjon visszatartani, kell már egy kis szabadság, nem akarok örökké befalazva élni, hogy félnem kelljen, ha visszamosolygok valakire, most majd egy kicsit szabadabb lesz minden, válogatok, szórakozok, persze semmi komoly, egyelőre, pihenés, ez az, ami hiányzik, nem hagyhatom magam azzal zsarolni, ha elhagyom, öngyilkos lesz, hát tehetek róla, ha elmúlik a szerelem?, hogy meri magát az én lelkiismeretemre terhelni?, különben is mit képzelsz, lehet olyan valakit szeretni, aki csak bánt?, legalább egyszer mondta volna, nem tudok nélküled élni, elvesztem az eszem, ha megérezem az illatod, szükségem van rád... de nem. Ha még két percig nem szól semmit, elmegyek.

– Szeretlek – koppant a hideg csöndben.

A lány felsóhajtott. Ismerős idegen mosoly bújt ki a szájából. Nem szólt egy szót sem.

Illés Róbert

HALAK (ADY ENDRE ELKALLÓDOTT VERSE)

Sár fröccsent tiszta kopoltyúmra
Vagyok égi mélység-rab újra
Harccal kelek és harccal fekszem

Sovány álom-úr megmérgeztél
Vad kövek közé vízbe tettél
Így megnémulva szerelmesen

Friss vérem új vizekkel száll most
Egyszerre vagyok éber és álmos
Csak a nap mosolya ringat el

Sötét sötét sötét a mélység
Tengernyi íz égboltnyi kétség
Oly aprónak tűnő szikla-tett

Lehet-e várnom a szabadulást
Vagy eltűnök én is mint annyi más
Az öröklét gyöngy-sár-vízében

Lukácsi Péter

Szösszenetek

Néha úgy bánsz velem, mintha egy tízéves gyerek lennék.
Ha még egyszer úgy beszélsz velem, megmondalak anyukámnak!

Elment mellettem, de átnézett rajtam. Kíváncsi lennék, mit látott.

Nem tudom, mit akarok. De azt biztosan nem, ami van.

De azt sem akarom, hogy ami most van, az ne legyen. Nem tudom, mit akarok.

Ma a macskámmal alszom. Szeretek vele aludni. Ki van herélve.

Ma hosszan szemezttem egy sráccal. Végül úgy döntöttem, megszólítom. De nem válaszolt. A poszterek nem beszélnek.

Dalos Gaz Manka

Könyvajánló

GALAXIS Útikalauz Stopposoknak

Első fejezet: enyhe kuncogás. Második fejezet: diszkrét röhögés. Harmadik fejezet: fel-feltörő hahota... Utolsó fejezet: infúzió, nyugtató.

A GALAXIS Útikalauz 1979-ben jelent meg Angliában, s hetekig vezette a Sunday Times bestseller-listáját. 1987-ben Magyarországon is kiadták a Kozmosz Fantasztikus Könyvek sorozatban. De mivel egy újszülöttnek minden vicc új, a könyvet idén is megjelentették.

A történet – igen aktuálisan – a Föld megsemmisülésével kezdődik. Kedves kis bolygónkat egyszerűen ledózerolják a vagonok, mert hiperúrsztrádát építenek, s e jelentéktelen égitestecske éppen útban van. A könyv főhőse – a földi Arthur Dent – barátja, a Betelgeuse mellől származó Ford Prefect segítségével az utolsó pillanatban hagyja el az egyre forróssodó helyzetet. S ekkor kezdődnek meg Arthur hihetetlen bolygóközi időutazásos kalandjai Ford Prefecttel, a GALAXIS Útikalauz adatgyűjtőjével, Zaphod Beeblebrox-szal, a Birodalmi Galaktikus Kormány elnökével, Marvinnal, az apatikus robottal és a szép Trillian-nel az Arany Szív űrhajó fedélzetén.

A regény folyamán ízelítőket kapunk az Útikalauz egyes szócikkeiből, amelyekből többek között megtudhatjuk, miért jó a végtelen Valószerűtlenség Hajtóműve, hogyan készíthetünk házilág Pángalaktikus Gégepukasztót és miért kell egy stopposnak mindig magával hordania a törülközőjét.

Douglas Adams könyvével nemcsak a sci-fi műfajának legszvesztőbb paródiáját alkotta meg, de létrehozott egy halhatatlan kultuszt is. A GALAXIS Útikalauz Stopposoknak eredetileg hangjátéknak íródott, de szinte azonnali népszerűsége miatt már rengeteg formában napvilágot látott. Könyv, tévésorozat, hanglezem készült belőle, és hamarosan mozifilmként is viszontláthatjuk. Magyarul egyelőre öt kötete jelent meg, de az író ismerve lesz ez még több is (a világ leghosszabb trilógiájára számíthatunk).

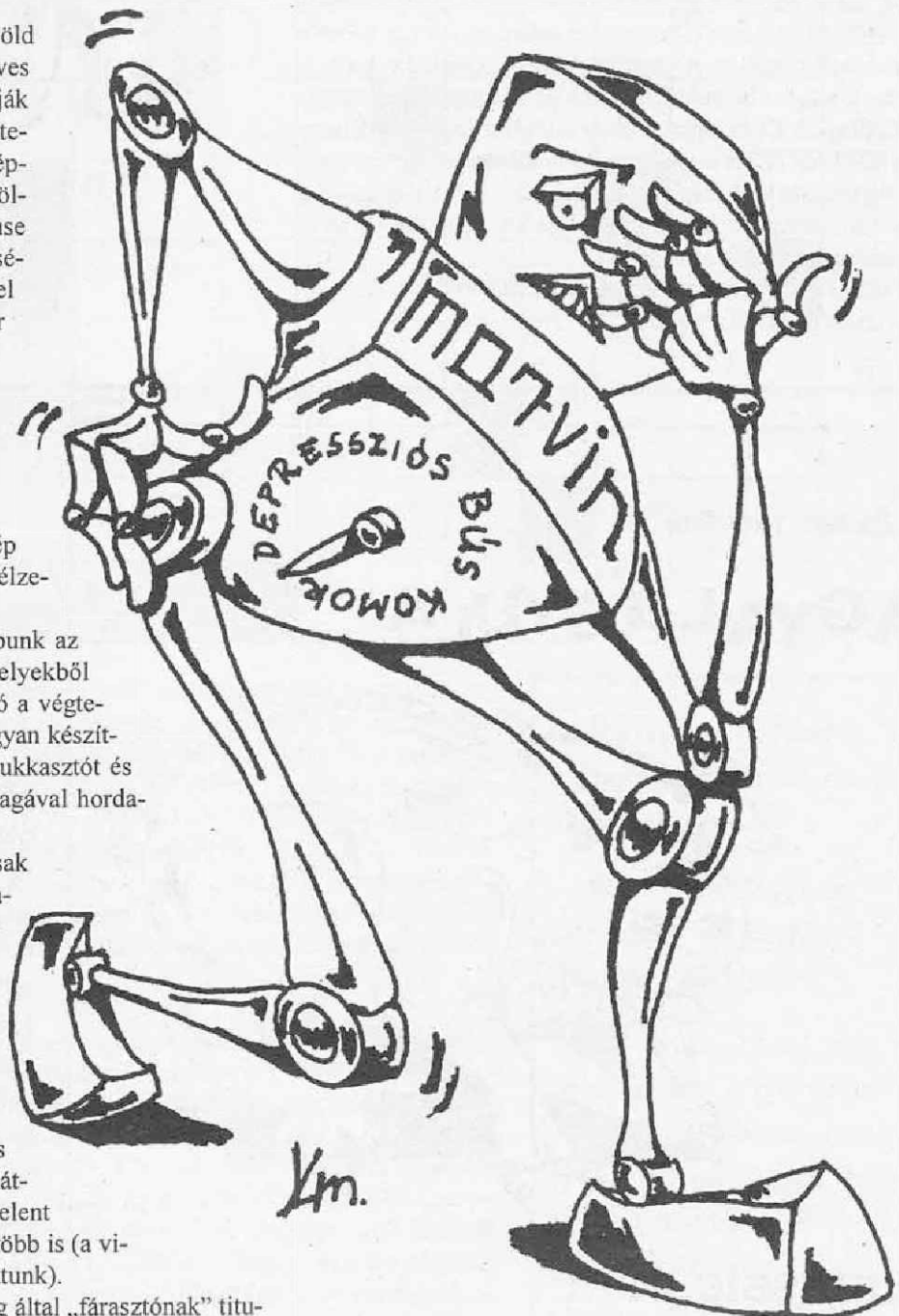
Szóval aki szereti e nagyközönség által „fárasztónak” titulált inynchumort, olvassassa szorgalmasan a könyveket. A

GALAXIS Útikalauz már csak azért is ajánlom, mert a borítóján látható tanácsot mintha kifejezetten tanévkezdő főiskolai hallgatóknak szánták volna. A felirat a következő: NE ESS PÁNIKBA!

A sorozat kötetei:

- GALAXIS Útikalauz Stopposoknak (Kozmosz Fantasztikus Könyvek, 1987.)
- Vendéglő a világ végén (Móra Ferenc Könyvkiadó – A Sci-fi mesterei sorozat, 1992., Gabo Kiadó, 1992.)
- Az Élet, a Világmindenség, meg minden (Új Vénusz Lap- és Könyvkiadó, 1993.)
- Viszlát, és kösz a halakat (Möbiusz, 1997.)
- Jobbára ártalmatlan (Möbiusz, 1998.)

Kasza Magdolna

SZEFANTOR XI.

Nyáron tizenegyedik alkalommal rendezték meg a Szege-di Fantasztikus Alkotó- és Olvasótábort a Székháti Alkotóház-ban. A Fehér-tóhoz közeli csöndes környék ideális helyszínt biztosított az elmélyüléshez, a beszélgetésekhez.

Pusztay István táborvezetőnek csodával határos módon idén is sikerült felrázni a sci-fi rajongókat egész éves szender-gésükből. Az előadók pedig megmutatták, hogy a fantasztikum milyen széles területű, s a javukra legyen írva, vitatkozni sem voltak restek szakértő hallgatóságukkal. A tanulságos-nak ígérkező Sci-fi Klubok Országos Találkozóján, amely szintén a tábor programjához tartozott, a résztvevők a bemutatkozáson túl megbeszélték tapasztalataikat a klubélet problémáiról és lehetséges felvirágoztatásáról. Természetesen az alkotómunka sem hiányzott a táborból: a dia- és üvegfestés mellett helyet kapott a repülőgép-modellezés, az októberben induló SCI-FI Magazin előkészítése, valamint – sokak öröme-re – a videofilmezés is. A táborban készült „Gépkukorica” című film hivatalos bemutatójának időpontja még bizonytalan, de a Csillagidő Klub tagjai időben értesülni fognak a dátum-ról. A SZEFANTOR remek hangulatát tükrözi, hogy a Galaktikus Párnacsata kellemes hullócsillag-nézésbe, a Bolygóközi Víziháború pedig tűz körüli szárítkozásba, valamint barátságos eszmecserebe torkollott.

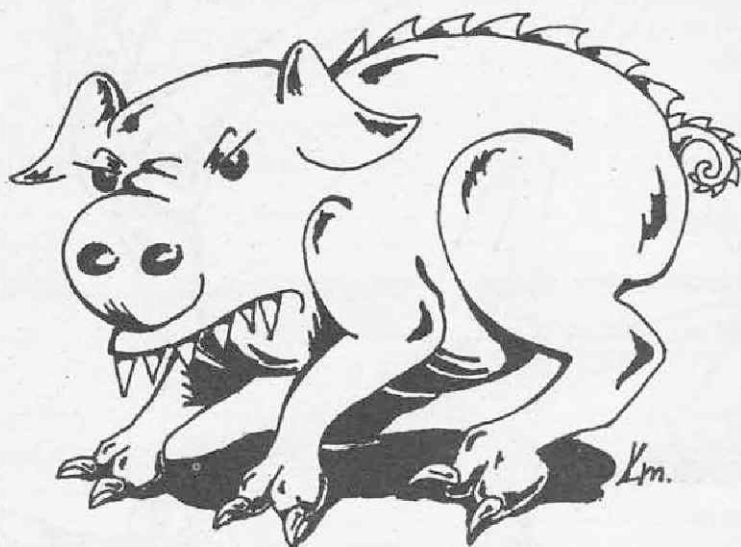
A tábor a szokásos egész napos vetélkedő zárta. A résztvevők transzporterrel távoztak...

K. M.

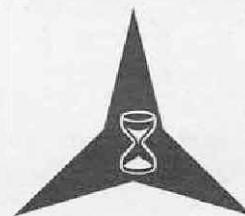

KASZA MAGDOLONA

AGYALÁGYULA

Jurassic pork

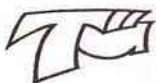
A Csillagidő visszatér

A Csillagidő klub idén újult erővel veszi fel a harcot a sci-fi oldalán. Továbbra is várunk beneteket csapatunkban.

Élesítsétek szemeteket a videózáshoz és nyelveiteket a beszélgetésekhez! Hegyezzétek füleiteket az előadásokhoz és Spock kapitányhoz (képest)!

Kémholdjaitok vizuális szenzorait pedig állítsátok főiskola körüli pályára, hogy plakátjainkat mindig (csillag) időben észrevegyétek!

Kasza Magdolna
klubvezető

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		14
	15													
16				17				18			19			
20			21		22		23			24				
25		26									27			
28		29			30				31			32		
		33		34		35	36			37				38
39	40			41	41b			42					43	
44			45		46	47				48				
49					50				51	52			53	
54					55	56		57						
58				59								59b	60	61
62		63			64		65	66			67			
68			69			70				71		72		
								73						

Vízszintes: 1. Voltaire mondásának első része 15. Földrengésekkel foglalkozó tudományág 16. Német bolond 17. Olasz tévétársaság 18. AC/... 19. Szeméremből is van ilyen 20. Kis méretű kutya 22. Nagy 25. Vállalkozási forma 26. Levesbetét 28. Április-májusi csillagjegy 30. Simon László 31. Alarm 33. Becézett női név 35. Az égtájak jelzője 39. Angol igen 41. Fordított vad 42. Elsajátított 44. Nagy ázsiai folyó 46. Becézett „Lajos” 48. Amelyik 49. ... corpore 50. Asz al 53. ... Woman 54. Német föld 55. Az élet alkonya 58. Határozórag 59. Amit a TŰ olvasói nem ismernek 60. Személyes névmás 62. Kietlen vidék 65. Nemzetközi fuvarozási jelzés 67. Tanárok réme 68. Fekvőalkalmatosság 70. Távirati gyilkoló 72. Nyírségi állóvíz 73. Habarcs (névelővel)

Függőleges: 2. Becézett férfinév 3. Katonai egység 4. Alá 5. Fergeteges orosz ürälomás 6. Próféta neve 7. Dörzspapír 8. Duplázva mesefigura 9. Minden lapnak ket-tő van 10. Zongorára írt lírai zenedarab 11. Kibelezett dög 12. Össze-vissza beszélő számár 13. A mentegetőzés egyik szava 14. A baromfiudvar ura 16. A megfejtés második része 19. Dadogva kezdett abc 21. Föníciai isten 23. Orosz helyeslés 24. Páratlanul lusti 27. Leszboszi szerelem 29. Apró halott 32. Arrakis 34. Lekvár 36. Eldugta 37. Ittrium, tantál 38. Tiszteletes 40. E 41.b Végtelen férfi ünneplő 42. Az egyik oldal 43. Udvarias tudomány 45. Violák 47. Magánhangzók a négyzet-számok helyén 51. Eme égéstermék 52. Nemez 56. Toldalékok 57. Gépkocsi 59. A vonat használója 59.b Szorító szerszám 61. Billeg 63. Páratlan vetél 64. ... of base 66. Schütz 69. Szolmizációs hang 71. A sógorok tojása

Rejtvényünkben Voltaire egyik híres mondását rejtettük el.

A megfejtéseket október 14-ig adhatjátok le a Hallgatói Irodán.

A szerencsés megfejtők között a 5 db ezer forintos ajándécsomagot (JGyTF-es póló, bögre, stb.) sorsolunk ki a Hallgatói Bolt jóvoltából. Különdíj: 1 karton *Coca-Cola*.

Mindent egy helyen!

Hallgatói Bolt

... *hogy ne csak a szíved legyen JGYTF-es!*

JGYTF emblémás bögrével, tollal, pólóval, táskával, sapkával szerelheted fel magad, főiskolai képeslapokon tudathatod szüleiddel, hogy még életben vagy.

Túrahátizsákot háromféle méretben rendelhetsz, egy hét múlva kézbe is veheted.

Mindezek mellett persze – ahogyan egy rendes bolthoz illik – füzeteket, tollakat, csomagolókat is vásárolhatsz hétköznaponként 9-16 óráig.

TÁK Büfé

Ha megéhezel, megszomjazol az órák között, előtt, után, térj be egy finom croissant-ra, kávéra, teára, esetleg egy turmixra. Reggel 8-tól este 18-ig szívélyes kiszolgálásban lesz részed, kellemes zenét hallgathatsz, és ingyen nézhatsz videofilmeket.

Lézerszalon

Évfolyamdolgozatod, referátumod, névjegykártyád elegáns, profi megjelenítésében segítenek. Színes, akár gyönyörű fotóminőségű nyomtatást is választhatsz, de ha az megteszi, fekete-fehérben is viszontláthatod munkádat. Képeket szkenneltethetsz, majd nyomtathatsz ki ugyanitt hétköznap 9-16 óráig.

Információs Központ

Külföldi ösztöndíjat szeretnél elnyerni? Szállás gondod van a kirándulásaidnál? Kíváncsi vagy, mi hol történik? Esetleg egy jót szeretnél sportolni? Mindezekre és még sok minden másra tudunk (remélhetőleg) válaszolni.

Interneten: <http://www.udisk.jgytf.u-szeged.hu>

Albérlet-közvetítés – számítógépes adatbázisból válogathatsz a Neked tetsző feltételek szerint és mindezt jutányos áron nyomtatásban is megkapod.

Állásbörze/Állás-adatbank – Ebből, a kizárólag egyetemet és főiskolát végzettek számára készített adatbázisból ingyenesen válogathatsz a folyamatosan bővülő adatok közül. Egyelőre főállások szerepelnek a címek között, de várható a fejlesztés.

Mindezekről a szolgáltatásokról érdeklődhetsz telefonon is a 62/455-880-as számon hétköznap 10-15 óráig.